

श्री

आत्मानन्द प्रकाश

इह हि रागद्वेषमोहाद्यजिभूतेन संसारिजन्तुना
 शारीरमानसानेकातिकटुकदुःखोपनिपात-
 पीनितेन तदपनयनाय हेयोपादेय-
 पदार्थपरिज्ञाने यत्नो विधेयः ॥

पुस्तक ११] वीर संवत् २४३९, आश्विन. आत्म संवत् १८ [अंक ३ जो.

॥ ॐ ॥

रैवताचल मंनन श्री नैमिनाथ प्रभु-स्तुति.

शाहूँल विक्रीडित.

संकेते प्रभु प्रेम पूर्व लवना, दाभी गयाभा वने,
 आवी रानुल वां पछी शिव वैयाँ, साथे मणी त्यां कने;
 आचारी प्रह्लादो नहिं अवनिमां, तारा समो हे! विलो,
 वंदू रैवत तिर्थना अधिश अ, श्री नैमिनाथ प्रलो. १

(जिज्ञासु उभेदवार.)

૬૨

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

શ્રી રૂપભ જિન-સ્તવન.

(લેખક—ડી. જી. શાહ, માણેકપુરવાળા. સુ. પાલીતાણા.)

૪૮૨ આંખા આંખલીરે—એ રાગ.

પૂરવ પુન્યે પામીયોરે, મુક્તિ પુરી દાતાર,

શરણે આવ્યો સાહિબારે, સેવક ધારી તાર.

રિખવ જિન સફલી હો મુજ આશ;

મારાં પાપ થયાં સવિ નાશ.

રિખવ૦ (૧)

હું અવગુણે અતિ ભર્યો રે, તું નિર્મળ ગુણ ખાણુ;

રાગ તણે વશ હું પડ્યો રે, તેં કીધી તેહની હાણુ.

રિખવ૦ (૨)

પુદ્ગલને બાહ્ય પોષવારે, આચર્યો અતિ અધર્મ;

ધર્મ ધર્મ કરી ક્યો રે, જાણ્યો ન ધર્મનો મર્મ.

રિખવ૦ (૩)

છું નિર્ગુણી ગુણી નહિ રે, જોવા પર અપવાદ;

પાય દાવાનલ મુજ બળે રે, પરગુણે વિખવાદ.

રિખવ૦ (૪)

ક્રોધે અહનિશ ધમધમ્યો રે, સમતા સાગર તુજ;

માયાનું આવરણ નડે રે, કાપો દુઃખ આ મુજ.

રિખવ૦ (૫)

પારસમણીના સંગથી રે, લોખંડ હેમજ થાય;

ગટર નીર ગંગા ભળી રે, ગંગાજલ ગણાય.

રિખવ૦ (૬)

તેમજ સાહિબ તુમ તણા રે, સંગે શિવ પમાય;

કર્પૂર પસાયે મહિર કરા રે, તે “દિલખુશ” ગુણી થાય. રિખવ૦ (૭)

ઈતિશ્લોક.

શ્રી ગુરુપ્રદક્ષિણાકુલક.

૬૩

ૐ નમઃ સદ્ગુરુરુચ્યઃ

શ્રી ગુરુપ્રદક્ષિણાકુલક.

(મૂળ અને ભાષાંતર.)

ગોત્રમ સુહમ્મ જંબૂ, પન્નવો સિજ્જંનવાઈ આયરિયા;
અન્નેવિ જુગપ્પહાણા, પંદં દિઢે સુગુરુ તે દિઢા. (૧)

ભાવાર્થ;—હે સદ્ગુરુ ! આપનું દર્શન કર્યે છતે શ્રી ગૌતમસ્વામી, શ્રી મુદ્ધર્માસ્વામી, શ્રી જંબૂસ્વામી, શ્રી પ્રભવ સ્વામી, અને શ્રી સ્વયંભવ આદિક આચાર્ય ભગવતો તેમજ બીજા પણુ યુગ પ્રધાનેાનું દર્શન કર્યું માનું છું. (૧)

અજ્જ કયથ્થો જમ્મો, અજ્જ કયથ્થં ચ જીવિયં મજ્જ;
જેણ તુહ દંસણામય, રસેણ સત્તાઈં નયણાઈં. (૨)

ભાવાર્થ;—આજ મારો જન્મ કૃતાર્થ થયો, આજ મારું જીવિત સફળ થયું કે જેથી આપના દર્શન રૂપ અમૃત રસ વડે કરીને મારાં નેત્ર સિંચિત થયાં. અર્થાત્ આપનું અદ્ભુત દર્શન મને પ્રાપ્ત થયું. (૨)

સો દેસો તં નગરં, તં ગામો સોઞ્ઞ આસમો ધન્નો;
જથ્થ પહુ તુમ્હ પાયા, વિહરંતિ સયાવિ સુપસન્ના. (૩)

ભાવાર્થ;—તે દેશ, તે નગર, તે ગામ, અને તે આશ્રમ (સ્થાન) ને ધન્ય છે કે જ્યાં હે પ્રભુ ! આપ સદાય સુપ્રસન્ન છતાં વિચરો છો અર્થાત્ વિહાર કરો છો. (૩)

હથ્થા તે સુકયથ્થા, જે કિઠ્ઠકમ્મં કુણંતિ તુહ ચન્નણે;
વાણી વહુ ગુણ સ્વાણી, સુગુરુ ગુણા વન્નિઆ જીઞ્ઞે. (૪)

ભાવાર્થ;—તે હાથ સુકૃતાર્થ છે કે, જે આપના ચરણે દ્વાદશાવર્ત વંદન કરે છે, અને તે વાણી (જીહ્વા) બહુ ગુણવાળી છે કે, જે વડે સદ્ગુરુના ગુણોનું વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે. (૪)

અવયરિયા સૂરધેણૂ, સંજાયા મહગિઢે કાણય વુટ્ટી;
દારિદં અજ્જ ગયં દિઢે તુહ સુગુરુ મુહકપ્પે. (૫)

ભાવાર્થ;—આપ સદ્ગુરુનું સુખકમલ દીઠે છતે આજ કામધેનુ મારા ઘર આંગણે આવી બેસ્યું છું તેમજ સુરર્ણ વૃષ્ટિ થઈ બેસ્યું છું. અને આજથી મારું દારિદ્ર દૂર થયું માનું છું. (૫)

ચિંતામણિ સારિથ્યં, સમત્તં પાવિયં મયે અજ્ઞ;
સંસારો દૂરિ કચ્ચો, દિઠે તુહ સુગુરુ મુહ કમલ્લે. (૬)

ભાવાર્થ—આપ સદ્ગુરુનું મુખ કમલ દીઠે છતે ચિંતામણિ રત્ન સદૃશ સમક્રિત મને પ્રાપ્ત થયું, અને તેથી સંસારનો અંત થયો માનું છું. (૬)

જા રિદ્ધિ અમરગણા, ત્રુંજંતા પિયતમાઈ સંજુત્તા;
સા પુણ કિત્તિયમિત્તા, દિઠે તુહ સુગુરુ મુહ કમલ્લે. (૭)

ભાવાર્થ—આપ સદ્ગુરુનું મુખ કમલ દીઠે છતે જે રિદ્ધિ દેવતાઓ પોતાની દેવાંગનાદિક સહિત લોગવે છે, તે મારે કંઈ હિસાબમાં નથી. (૭)

પણવયકાયેદિં મયે, જં પાવં અજ્ઞિયં સયા;
તં સર્વં અજ્ઞ ગયં, દિઠે તુહ સુગુરુ મુહ કમલ્લે. (૮)

ભાવાર્થ—આપ સદ્ગુરુનું વદન કમલ દીઠે છતે મન, વચન, કાયાથી મેં જે પાપ આજ પર્યંત ઉપાર્જન કર્યું છે, તે બધું નષ્ટ થયું માનું છું. (૮)

દુદ્ધહો, જિણિંદ ધમ્મો, દુદ્ધહો જોવાણ માણુસો જમ્મો;
લહેપિ માણુઅજમ્મે, અદ્ધુદ્ધહા સુગુરુ સામણી. (૯)

ભાવાર્થ—જીવોને સર્વજ્ઞ ભાષિત ધર્મ પામવો દુર્લભ છે, તથા મનુષ્ય જન્મ મળવો દુર્લભ છે, અને તે મનુષ્ય જન્મ મળે છતે પણ સદ્ગુરુ સામગ્રી મળવી અતિ દુર્લભ છે. ૯

જથ્થ ન દિસંતિ ગુરુ, પચ્ચુસે ઝટ્ઠિએદિં સુપસન્ના;
તથ્થ કહં જાણિજ્ઞહ, જિણવયણં અમિત્તસારિથ્યં. (૧૦)

ભાવાર્થ—જ્યાં પ્રભાતે ઉઠતાંજ સુપસન્ન ગુરુનાં દર્શન થતાં નથી, ત્યાં અમૃત સદૃશ જિનવચનનો લાભ શી રીતે લઈ શકાય ? (૧૦)

જહ પાહસંમિ મોરા, દિણયર હદયંમિ કમલ્લ વણસંઠા;
વિહસંતિ તેમ તચ્ચિય, તહ અમ્હે દંસણે તુમ્હ. (૧૧)

ભાવાર્થ—જેમ મેઘને દેખી મોરો પ્રમુદિત થાય છે, અને સૂર્યનો ઉદય થયે છતે કમળનાં વન વિકસિત થાય છે, અને તેમજ આપનું દર્શન થયે છતે અમે પણ પ્રમોદ પામીએ છીએ. (૧૧)

શ્રી ગુરુપ્રદક્ષિણાકુલક.

૬૫

જઈ સરઈ સુરહિ વચ્છો, વસંત માસં ચ કોઈલા સરઈ;

વિંક્કં સરઈ ગઈદો, તહ અમ્મ માણ તુમં સરઈ. (૧૨)

ભાવાર્થ—હે સદ્ગુરુ ! જેમ ગાય પોતાના વાછરડાને સંભાળે છે, અને જેમ કોયલ વસંત માસને ધબ્બે છે, તથા હાથી વિધ્યાચલની અટવીને યાદ કરે છે, તેમ અમારું મન (સદાય) આપનું સ્મરણ કર્યું કરે છે. ૧૨

વહુયાં વહુયાં દિવસમાં, જઈ મઈં સુહગુરુ દીઠ;

લોચન બે વિકસો રહ્યાં, હીઅરફં અમિય પડઠ. ૧૩

ભાવાર્થ—(સ્પષ્ટાર્થ છે) ૧૩

અહો તે નિજ્જિઓ કોહો, અહો માણો પરાજિઓ,

અહો તે નિરકિયા માયા, અહો લોહો વસીકિઓ. (૧૪)

ભાવાર્થ—અહો ! ઇતિ આશ્ચર્ય ! આપે કોધનો કેવો જ્ય કર્યો છે ? માનનો કેવો પરાજ્ય કર્યો છે ? માયાને કેવી દૂર કરી છે ? અને લોભને કેવો વશ કર્યો છે ? (૧૪)

અહો તે અજ્ઞવં સાહુ અહો તે સાહુ મદવં;

અહો તે ઉત્તમા સંતી, અહો તે મુત્તિ ઉત્તમા. (૧૫)

ભાવાર્થ—અહો આપનું આર્જવ (સરલ પણું) કેવું ઉત્તમ છે ? અહો આપનું માર્દવ (નમ્રપણું) કેવું રૂડું છે ? અહો આપની ક્ષમા કેવી ઉત્તમ છે ? અને આપનો સંતોષ વૃત્તિ કેવી શ્રેષ્ઠ છે. (૧૫)

ઈહંસિ ઉત્તમો જંતે, ઇચ્છાહોહિસિ ઉત્તમો;

લોગુત્ત મુત્તમંગાણં, સિદ્ધિં ગચ્છસિ નીરઓ. (૧૬)

ભાવાર્થ—હે ભગવંત ! આપ અહિ પ્રગટ જ ઉત્તમ છો ! વળી આપની ઇચ્છા મનોરથ વડે કરીને પણ ઉત્તમ છો અને આંતરે પણ કર્મભલને ટાળીને આપ મોક્ષ નામનું સર્વોત્તમ સ્થાનજ પામવાના છો. (૧૬)

આયરિય નમુકારો, જીવંમોઝોઈ જવ સહસાઓ,

જાવેણ કિરમાણો, હોઈ પુણો બોહિ દ્વાજાઓ. (૧૭)

ભાવાર્થ—આચાર્ય મહારાજને કરેલો નમસ્કાર જીવને હજારો ગમે ભવ ભય થકી મુક્ત કરે છે. અને તે ભાવ સહિત કરવામાં આવતો નમસ્કાર જીવને સમક્ષિત નો લાભ આપે છે. (૧૭)

આચાર્ય નમુકારો, સર્વપાવણાસળો

મંગલાણંચ સર્વોસિં, તદ્યં હવદ્ મંગલં.

(૧૮)

ભાવાર્થ—ભાવાચાર્યને ભાવસંહિત કરેલો નમસ્કાર સર્વ પાપને પ્રકર્ષે કરી ને નાશ કરનારો થાય છે. અને તે સર્વ મંગલમાં ત્રીજું મંગલ છે ૧૮

ધૃતિશમ.

લેખક,

મુનિરાજ શ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ.

મયતોષપિધર્મ:—

“ શુ ભયથી પણ આરાધન કરેલા ધર્મ મહા કૃપાને આપનારો થાય છે ? ”

લેખક—મુનિ મણિવિજયજી—મુ. લુણાવાડા

પ્રિય વાંચક

ભય એ શબ્દ દુનિયાના અંદર એક ભયંકર વસ્તુ છે, તેમજ દુનિયાના સર્વે પ દ્વારોને વિષે આહુત્યતાથી ભય રહેલો છે, તેમજ ભયથી ઘણા લોકો ડરતા પણ રહે છે. તે ભયના સાત પ્રકાર છે.

યત:

ફહ(૧) પરલોગ(૨) દાણ (૩) મકલ્પ (૪) આજીવ(૫) મરણ(૬) મસિલોગો(૭)
સત્તજયઠાણાઈ, હમાઈસિખાંત જાણઆઈ ॥૧॥

ભાવાર્થ—ઇહલોક ભય(૧) પરલોક ભય(૨) આદાન ભય(૩) અકસ્માત ભય(૪) આજીવિકા ભય(૫) મરણ ભય(૬) અશ્વલોક ભય(અપકીર્તિ ભય) ૭

વિવેચન—ભય એટલે મોહની કર્મની પ્રકૃતિથી ઉત્પન્ન થયેલ આત્માના પરિણામના સ્થાનનો જે આશ્રય કરવો તેને ભય કહે છે. અને તેના સાત પ્રકાર છે. મનુષ્યોને સ્વભૂતિય અન્ય મનુષ્યોથી અપયશ-અવર્ણવાદાદિ જે ભય ઉત્પન્ન થાય તે ઇહલોક ભય કહેવાય. (૧) પરભૂતિયાત એટલે મનુષ્યોને તિથ્ય તથા દેવતા આદિથી જે ભય ઉત્પન્ન થાય તે પરલોક ભય કહેવાય. (૨) ચૌરાદિકનો ભય એટલે મહારા પાસે ધન્ય, ધાન્ય, લક્ષ્મી વસ્ત્ર, વસ્તુ પાત્ર છે તે ચૌરાદિક ચોરી કરીને લઈ જશે આવો ભય ઉત્પન્ન થાય તે આદાન ભય કહેવાય. (૩) આહ્ય નિમિત્તનિર્પેક્ષ ગૃહાદિકને વિષે રહેલા મનુષ્યોને રાત્રિને વિષે જે ભય ધાન્ય તે અકસ્માત ભય કહેવાય. (૪) દુષ્કાળને વિષે ધન ધાન્ય વડે કરી રહિત એવો હું કેમ કરીશ કેવી રીતે જીવીશ, અર્થાત્ દુષ્કાળ પડવાનો છે આવો શબ્દ શ્રવણ ગોચર વત્તાની (સાંભળવાથી) મહાઈ શુ થશે એ પ્રકારે ભય થાય તે આ-

ભયથી આરાધન કરેહો ધર્મ દેવને આપનારો થાય છે?

૬૭

જીવિકા ભય કહેવાય. (૫) કોઈ માણસ કહે કે હું નિમિત્ત વદુ છું (બોલું છું) ભાણું છું, કે તું હાલમાં જ મરી જઈશ, અથવા થોડા દિવસમાં મરીશ. ઇત્યાદિ કહ્યો છો તે ભય ઉત્પન્ન થાય તે મરણ ભય કહેવાય. (૬) અકાર્ય કરવા નિમિત્તે તત્પર થયો હોય તે અવસરે લોકોના મુખ થકી અપવાદ નીકળે તેથી ભય ઉત્પન્ન થાય તે અપ્લોઝ (અપકીર્તિ) ભય કહેવાય છે. (૭) એવા ભયના સાત પ્રકાર છે.

વળી પણ નર્ક ભય (૧) રાજદંડ ભય (૨) અને પાપ ભય (૩) પણ કહેલા છે. રમ-શાનને વિષે કાઉસ્સગ્ગ ધ્યાન ધરનાર ગજસુકુમાર મુનિને હણનાર તેનો સાસરો સોમલ નામનો (દ્વિજ) બ્રાહ્મણ નગરના દરવાજામાં પેસતાં સન્મુખ કૃષ્ણ મહારાજને દેખી હૃદય સ્ફોટથી મરણ પામી સાતમી નર્કે ગયો, તે રાજદંડ ભય કહેવાય. તથા યોગશાસ્ત્રને વિષે તથા શ્રાદ્ધશુભ વિવરણે શ્રાવકના માર્ગાનુસારી પાંત્રિશ ગુણના અધિકારને વિષે પાપભીડ ધર્મને યોગ્ય કહેલો છે, તથા સિદ્ધાંતાદિકને વિષે પણ પાપભીડ ભક્ષણ ભાજન (સ્થાન) થાય છે તેમ કહેલું છે.

જયતોઽપિ ધર્મઃ

યતઃ—

જાવિત્ર જિણ વયણ રસો, જીરૂ પાવાસુ ધમ્મ રંગિલ્લો ॥

સમત્ત વય સમેઝ, જીવો સિવ ભાયણં હોઝ. ॥૧॥

ભાવાર્થ—ભાવિત છે જિનેશ્વર મહારાજના વચનરસ તે જેણે એટલે (જાણ્યો) છે જિનેશ્વર મહારાજના વચન રસનો સ્વાદ તે જેણે) એવો તથા પાપ માર્ગથી ડરવાવાળો તથા ધર્મને વિષે રંગાયેલો (સદ્ધર્મ વાસિત ચિત્તવાળો) સમ્યક્ત્વવ્રત સંયુક્ત એવો જીવ ભક્ષણ ભાજન થાય છે. અર્થાત્ મુક્તિને મેળવે છે. કેટલાક જીવોને ઉત્પન્ન થયેલો ભય પણ ધર્મને પ્રાપ્ત કરાવવાવાળો થાય છે.

મેતાર્યહંત્ સુવર્ણકારવત્, વા, દેવકૃતજયપ્રવર્જિત મેતાર્યવત્

ભાવાર્થ—મેતાર્યને હણનાર સોનીના પેઠે અથવા દેવતાયે કરેલ ભય તેથી દિક્ષા અંગીકાર કરનાર મેતાર્યની પેઠે.

ઝઘ્ઘાંતોયથા—

પુત્રોના ભારત ભૂમિને વિષે સાંકેત નામનું નાગર છે. અને તે નગરનો સ્વામી ચંદ્રાવત્સક રાજા હતો, તેને પહેલી સુદર્શના અને બીજી ત્રિયદર્શના નામે બે રાણીઓ હતી. પહેલી રાણી સુદર્શનાને સાગરચંદ્ર તથા મુનિચંદ્ર નામના બે પુત્રો હતા, તથા બીજી રાણી હૃદયશનાને ગુણચંદ્ર તથા બાલચંદ્ર નામના બે પુત્રો હતા. ચંદ્રાવત્સક રાજાએ મોટા પુત્ર સાગરચંદ્રને યુવરાજ પદની આપી. યુવરાજ પદે સ્થાપ્યો, અને અવંતીનું રાજ્ય બીજા મુનિચંદ્ર કુમારને આપ્યું.

અન્યદા પ્રસ્તાવે અંદ્રાવતંસક રાજા પોતાના ઘરને વિષે કાઠિંસગ્ગ ધ્યાને રહ્યો, ને એવી રીતે નિયમ કર્યો કે ઘરને વિષે આ દીપક (દીવો) જ્યાં સુધી નિર્વાણ ન પામે (યુગ્મજ ન જાય) ત્યાંસુધી મહારે કાઠિંસગ્ગ ધ્યાન હો. આવો અભિગ્રહ ધારી પોતાને ઘરને વિષે રહ્યો. એવામાં અંધકારને વિષે રહેલા એવા મહારા સ્વામીને કષ્ટ થશે તેમ માંધાઓ. (થાવ નહિ) એવા અધ્યવસાયથી (વિચારથી) પ્રહરે પ્રહરે એટલે એક એક પ્રહાર રાત્રિ વિત્યા પછી દીપકને કરનાર માણસે દીપકને તેલથી સંપૂર્ણ કર્યો, તે કાળને વિષે રાજા સદ્ધર્મ ધ્યાન રૂપી દીપિકાને અગળ કરી ભાવવ્રતને વિષે આરોહણ થઈ, રાત્રિના અંતે પરિસહ સહન કરવાથી વૃક્ષની શાખા જેમ તુટી પડે તેમ નીચે પડી ગયો, અને શુભ ભાવના ભાવતો થકો સ્વર્ગ (દેવલોકને) વિષે ગયો.

તે અવસરે રાજા લોકેએ રાજ્યને વિષે સાગરચંદ્રને સ્થાપન કરવા માંડ્યો, પણ દિક્ષા અંગીકાર કરવાની વૃત્તિવાળો તે રાજ્યને વિષે હર્ષ પામ્યો નહિ. આ અવસરે પોતાની શોક્ય માતા (અપરમાતા) ને સાગરચંદ્રે કહ્યું કે હે માતા! તહારા પુત્રને હું રાજ્ય આપું છું તે તું ગ્રહણ કર. મહારે દિક્ષા લેવી છે. આવી રીતે કહેવાથી પણ છોકરાએ બાળક છે. રાજ્ય કેવી રીતે કરશે. એમ ધારી અપરમાતાએ રાજ્ય લીધું નહિ.

અન્યદા અનુક્રમે સાગરચંદ્રના રાજ્યની વૃદ્ધિ થતી નિરંતર દેખીને સાગરચંદ્રની અપરમાતા દ્રેષથી ખરાબ અધ્યવસાય વાળી થઈને ચિંતા કરવા લાગી કે રાજ્યને આપતા છતાં પણ મેં લીધું નહિ તે બહુજ ખોટું કર્યું, આવી રીતે પશ્ચાતાપને કતી સાગરચંદ્રને હણવા માટે ઉત્સુકતાવાળી થઈ તેના છિદ્રો શોધવા લાગી. અન્યદા સાગરચંદ્ર રાજ ઉદ્યાનને વિષે ગયો ત્યારે રસોયાને કહેતો ગયો કે સિંહકેશરી મોઢક (લાડુ) દાસીના હસ્તને વિષે આપી ઉદ્યાનને વિષે મોકલાવજો, તેમ કહી જવાથી રસોયાએ સિંહકેશરી મોઢક દાસીના હાથમાં આપી મોકલાવ્યા. તેવામાં દાસીના હાથમાં મોઢક દેખી અપર માતાએ દાસીને કહ્યું કે તહારા હાથમાં શું છે લાવ હું જાઉં—એણે કહી દાસીના હાથમાંથી લાડુ લીધો ને પોતાના હાથને વિષે રહેલા ત્રિષ વડે કરી લાડુને મસળી (ચોતરફ લેપ) કરી દાસીને પાછો આપ્યો. દાસીએ તે લાડુ રાજાને આપ્યો. રાજાએ તે લાડુ પોતાના પાસે રમતા અપર માતાના કુધાતુર બન્ને પુત્રને સમભાગે (અર્ધ અર્ધ) વહેંચી આપ્યો. તે મોઢકને લક્ષણ કરતાં તુરતજ બન્ને બાળકો વિષનો આવેશ (ઝેર) ચડવાથી મૂંઝાઈને પામ્યા. રાજાએ મહા વૈદ્યાને તુરત બોલાવ્યા તેમણે, સ્વર્ણ પાનાદિ કરાવી ઔષધી વપરાવી મૂંઝાઈ રહિત કર્યા.

રાજાએ દાસીને વિષનું કારણ પુછવાથી તેણે કહ્યું કે, આ બાલકોની માતા તહારે અપર માતાએ તે લાડુ મહારા હાથમાંથી લઈ સ્પર્શ કરેલો હતો. તે અવસરે અપર માતાને બોલાવી કહ્યું કે, રે પાપિણિ! તે આ શું કર્યું? હું તને પ્રથમથીજ રાજ્ય આપતો હતો. તે તે લીધું નહિ. હાલમાં તું મને ઝેર આપી લગાર માત્ર પણ ધર્મ કર્યો નથી

ભયથી આરાધન કરેલો ધર્મ કળાને આપનારો થાય છે?

૬૯

એવા મને નર્કમાં નાખેલો કર્યો હત. આવી રીતે કહી વૈરાગ્યવંત થઈ તેના પુત્રને રાજ્ય આપી સાગરચંદ્ર દિક્ષા અંગીકાર કરી.

અન્યદા અવંતીનગરીથી આવેલા સાધુઓને પૂછ્યું કે ત્યાં સુખ છે? ત્યારે મુનિયો કહેવા લાગ્યા કે ત્યાં રાજાનો પુત્ર તથા પુરોહિતનો પુત્ર બન્ને જણા પાપ-પ્રિયોની જેમ મુનિયોને પીડા કરે છે. આવા વચનો સાંભળી તરતજ સાગરચંદ્ર મુનિ અવંતીનગરીમાં આવ્યા. ત્યાં આતિથ્યને કરનાર (નવીન આવેલા સાધુની ભક્તિ કરનારા) બીજા મુનિયોએ આહાર લાવવાનું પૂછ્યું, ત્યારે મુનિયે કહ્યું કે હું આત્મ-લબ્ધિથી એટલે (મહારી જાતેજ) લાવીશ. એમ કહી પોતે ભિક્ષા માટે ચાલ્યા. સ્થાનને દેખાડનાર ધુલ્લક મુનિરાજા તથા પુરોહિતનું સ્થાન બતાવી પાછો વળ્યો. ત્યાર પછી ધર્મલાભ-આ પ્રકારના શબ્દને મોટા સ્વરથી ઉચે સાહે બોલતા મુનિ તેના ઘરમાં પેડા. (રાજાના ઘરમાં પેડા.) તે અવસરે તમો ઉંચે સાહે બોલો નહિ, એમ કહેતી રાણીયો બહાર નીકળી. તે સમયે મુનિના શબ્દને સાંભળી બન્ને જણા (રાજા તથા પુરોહિતના પુત્રો) ઉપરથી નીચે આવી મુનિને ઉપર લઈ ગયા, અને કહ્યું કે નાચતા આવડે છે કે? ઉત્તરમાં મુનિયે જણાવ્યું કે, હા. પણ હું નાચું છું ને તમો વાજિંત્ર [તાલ] વગાડો. તે વખતે હસ્તતાલને બરાબર નહિ વગાડનારા બન્ને જણા દુષ્ટાના હાથ તથા પગના તલ્લીયાથી હુણીને શરીરની સંધિયો [સાંધાનો નસો] ને ઉતારી દઈ મુનિ ઉદ્યાનને વિષે આવ્યા.

તે અવસરે બન્ને પુત્રોની આવી સ્થિતિ જોઈ રાજાએ જાણ્યું કે ક્યાંકથી સાગરચંદ્ર મુનિયે આવીને આ કર્તવ્ય કરેલું છે. એમ જાણી ઉદ્યાનમાં આવી નમસ્કાર કરી મુનિરાજાને કહ્યું કે હે પ્રભો! ખાલકો ઉપર દયા કરી સન્ન કરો, ત્યારે મુનિયોયે કહ્યું કે અમારો અપરાધ કર્યો હોય તો અમે સહન કરીએ પણ અમેયે તેને કાંઈ પણ કરેલ નથી. બીજા મુનિ આજે આહ્યા આવેલા છે તેને પુછો. ત્યારે સાગરચંદ્ર મુનિ પાસે જઈ નમસ્કાર કરી પુત્રોના ઉપર દયાલાવ રાખી સન્ન કરવાનું કહ્યું ત્યારે મુનિયે કહ્યું કે હે રાજાનું તેનો અપરાધ સહન કરે છે, પણ હું તેમના અપરાધને સહન કરવાનો નથી. જો બન્ને જણા વ્રત અંગીકાર કરે તોજ સન્ન કરૂં અન્યથા તેમનું મરણ જ થવાનું છે તે જાણજો. રાજાએ તે બન્ને જણાને પુછવાથી તેમણે હા પાડી ત્યારે મુનિયે આવી સંધિયો (સાંધા) ચડાવી બંનેને દિક્ષા આપી અન્યત્ર વિહાર કરી ગયા.

ત્યારબાદ જે રાજપુત્ર છે તે તો વિચાર કરે છે કે અહો આ દિક્ષા મને હિત-કારી છે. પણ પુરોહિતનો પુત્ર તો વિચારે છે અહો વિભતિ (અપર ભતિ) આ છે. અર્થાત્ ક્યાં હું પવિત્ર બ્રાહ્મણ અને ક્યાં આ મલીન સાધુપણું. આવી રીતે જુગુપ્સા નિંદા કરતો થકો સંયમ પાળવા લાગ્યો. અનુક્રમે મરીને બંને જણા સ્વર્ગે ગયા, ત્યાં બંને જણાએ અરસપરસ એવી રીતે સંકેત કર્યો કે આપણા બંને માંથીજે કોઈ વહેલો ચલે, તેમને બીજાએ એટલે (દેવલોકમાં) રહેલાયે આવીને પ્રબોધ કરવો.

હવે ઈર્મના યોગે પહેલો બ્રાહ્મણનો જીવ ચળ્યો અને સંયમની નિંદા કરવાથી રાજગ્રહ નગરને વિષે મેતીની કુક્ષિ (અત્યંજ ઢેડ) નીચ જાતિની કુક્ષિને વિષે ઉમ્મન થયો. કહ્યું છે કે જાતિ આદિનો મદ કરનાર પ્રાણી નીચકુલના અંદર ઉમ્મન થાય છે.

યતઃ સુક્તં ॥ શ્રી યોગશાસ્ત્રે શ્રી હેમચંદ્ર પ્રમુખાદૈઃ

જાતિભ્રાજ કુલૈશ્વર્ય, વલ્લરૂપ તપઃશ્રુતૈઃ,

કુર્વન્મદં પુનસ્તાનિ, હીનાનિલજ્જતેજનઃ,

॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ—જાતિ મદ, લાલ મદ, કુલ મદ, ઐશ્વર્ય મદ, બલ મદ, રૂપ મદ, તપ મદ, અને જ્ઞાન મદ કરનાર પ્રાણી તેને ફરીથી હીન પામે છે એટલે (આઠ મદ માં હરકોઈનો મદ કરનાર પ્રાણી ભવાંતરમાં ઉંચા પણાને—સારા પણાને દૂર કરી નીચા પણાને પામે છે.)

તેમજ આ બ્રાહ્મણનો જીવ મેતીની કુક્ષિમાં ઉમ્મન થયો. હવે ત્યાં વસતો ધન નામનો શ્રેષ્ઠિ તેની સ્ત્રી નિંદુહતી (જેટલા સંતાન થાય તે મરણ પામેલા થાય) તેને નિંદુ કહે છે. તે નિંદુતું ઘર મેતીની ઝુંપડીના સન્મુખ હતું. શ્રેષ્ઠિની સ્ત્રીના ઘરનું કામ કાજ કરતા મેતીને તેના સાથે પ્રીતિ થઈ. જાનેને સમાન ગર્ભ રહેવાથી એકજ દિવસે પ્રસવ થયો. પ્રીતિવાદી મેતીએ શ્રેષ્ઠિની સ્ત્રીને પોતાને પુત્રનો પ્રસવ થયોહતો તે એકાંતે આપ્યો ને મરણ પામેલી પુત્રી પોતે લીધી. મેતીને પુત્ર હોવાથી શ્રેષ્ઠિ સ્ત્રીએ તેનું નામ મેતાર્થ પાડ્યું. હવે તે મેતાર્થ ત્યાં વૃદ્ધિ પામ્યો અને સર્વે કળાને શીખ્યો. તે અવસરે દેવતાએ સ્વપ્નને વિષે વ્રત લેવરાવવા માટે ઘણો બોધ કર્યો, પણ પૂર્વ ભવમાં ચારિત્રની જુગુપ્સા કરવાથી લગભગ માત્ર પણ વ્રત લેવાની ઈચ્છા થઈ નહિ. અન્યથા તે મેતાર્થને આઠ મનોહર કન્યાઓ પરણાવી. તે કન્યાઓ સહિત મેતાર્થ વૈમાનને વિષે દેવની જેમ શિબિકાને વિષે બેશી સમગ્ર નગરમાં ફરવા લાગ્યો. તે અવસરે પ્રબોધ કરવા નિમિત્તે જે મેત (અત્યંજ ઢેડ) હતો તેના મુખમાં દેવે પ્રવેશ કર્યો તેથી તે રૂદન કરતો બોલ્યો કે જ્ઞ મહારે પુત્ર હતો તો હું પણ ધામધુમથી તેના લગ્ન કરી પરણાવત. આ પ્રકારના પોતાના સ્વામીના વચનો સાંભળી મેતીએ યથાર્થ વાત પોતાના સ્વામીને કહેવાથી રૂદ થયેલો મેત પગે બાલીને શિબિકાથી મેતાર્થને નીચે પાડી, લોકોને કહેવા લાગ્યો કે આ મહારો પુત્ર છે, મહારી સ્ત્રીને ધૂર્ત એવી શ્રેષ્ઠિની સ્ત્રીએ લોળવાને ધૂર્તાઈથી આ પુત્રને લઈને મરેલી બાલિકા આપી છે. મહારો પુત્ર બીજાથી કેમ લેવાય માટે મહારો પુત્ર મેં અંગીકાર કર્યો છે. આવી રીતે દેખાવ થવાથી શ્રેષ્ઠી પૈસા પાગ છે એમ જાણી લોકો મૌનપણું ધારણ કરી રહ્યા. કહ્યું છે કે જે માણસ પાસે લક્ષ્મી હોય છે તે માણસ ગમે તેવી પ્રકૃતિનો અથવા પરિણતિનો હોય તો પણ લોકો લક્ષ્મીના તેજમાં દબાઈ જાય છે.

ભયથી આરાધન કરેલો ધર્મ કળને આપનારો થાય છે ?

૭૧

યત:—

ચંચતે યદવંઘોઽપિ, યદપૂજ્યોઽપિ પૂજ્યતે;

ગમ્યતે યદગમ્યોઽપિ, સપ્રજાવો ધનસ્યતુ.

॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ—જે કારણથી નહિ નમસ્કાર કરવા લાયક હોય તે પણ નમસ્કાર કરાય છે. નહિ પૂજા કરવા લાયક હોય તે પણ પૂજાય છે, નહિ ગમન કરવા લાયક હોય તે પણ તેના પ્રત્યે પણ ગમન કરાય છે, આ સર્વ પ્રભાવ પૈસાનો જ છે. વળી પણ કહ્યું છે—

યત:—

વયો વૃષ્ઠા સ્તયો વૃષ્ઠા, યે ચ વૃષ્ઠા વહુશ્રુતા: ॥

સર્વે તે ધન વૃષ્ઠસ્ય, દ્વારે તિષ્ઠંતિ કિંકરા: ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ—જે માણસો વયોવૃદ્ધ એટલે અવસ્થાએ ઠરી વૃદ્ધ હોય તે, તથા તપસ્થા કરી શરીરનું જેણે શોષણ કર્યું હોય તે તપોવૃદ્ધા કહેવાય, અને એવા તપો-વૃદ્ધ હોય તથા બહુ શ્રુત વૃદ્ધ હોય એટલે સિદ્ધાંતના બાણવાવાળા બહુશ્રુત હોય તેવા બહુશ્રુત વૃદ્ધો તે સર્વે પણ પૈસાપાત્ર માણસના ઘરના આંગણના દ્વાર કહેતા બારણા પાસે ભિક્ષા માંગનારા લોકોના પેઠે કિંકરા કહેતા દાસો થઈને બહેસે છે.

વિવેચન—પૈસાપાત્ર માણસ વ્યસની હોય તો પણ નિર્વ્યસની કહેવાય છે, અજ્ઞાની હોય તો પણ જ્ઞાની કહેવાય છે, લોભી હોય તો પણ નિર્લોભી કહેવાય છે, મૂર્ખ હોય તો પણ ડાહ્યો કહેવાય છે, અસત્યવાદી હોય તો પણ સત્યવાદી કહેવાય છે, નિર્ગુણી હોય તો પણ ગુણી કહેવાય છે, અંધ (આંધળો) હોય તો પણ દેખતો કહેવાય છે, શઠ હોય તો પણ સરલ કહેવાય છે. કષાયી હોય તો પણ નિષ્કષાયી કહેવાય છે. કિંબહુના: સર્વે વાતે ખોડ કહેતાં લાંછન યુક્ત હોય તો પણ સારો જ કહેવાય છે. આ સર્વે લક્ષ્મી દેવીનો જ પ્રતાપ છે—કહેતા પૈસાનો જ પ્રતાપ છે.

તે પ્રસ્તાવને વિષે દેવતા મેતાર્યને કહે છે કે આટલું આટલું તહારા મસ્તક ઉપર થયું તો પણ હજી બોધ કેમ પામતો નથી ને દિક્ષા અંગીકાર કેમ કરતો નથી. તે અવસરે મેતાર્ય કહે કે હે બાંધવ, તહારું કહેવું સત્ય છે પણ આ અપયશના કલંકથી નર્ક દૂપથી (કૂવાથી) જ જેમ તેમ પ્રથમ મહારો ઉદ્ધાર કર. વળી યથાસ્થાને સ્થાપન કર, એટલે શ્રેષ્ઠિના પુત્રને સ્થાને સ્થાપન કર. મહારો ગયેલો યશ પાછો મેળવી આપ. તથા રાજાની પુત્રીનું પાણી ગ્રહણ કરાવી દે. ત્યાર બાદ બાર વર્ષે હું નિશ્ચય ચારિત્રને અંગીકાર કરીશ.

તે વખતે દેવતાએ વિદ્યાને સ્થાને રત્નને ઉત્પન્ન કરનારો બોલકો મેતાર્યને આપ્યો. તે થકી ઉત્પન્ન થતા રત્નોના સ્થાલ ભરી મેતાર્યે પોતાના પિતાને આપી કહ્યું કે આ રત્નોના થાલ રાજાને ભેટ કરી મારે માટે તેની પુત્રીની માગણી કરો. મેતાર્યના પિતાએ તે પ્રમાણે કર્યું, તેથી રાજાએ પોતાના સેવકો પાસે તેનું ગળું પકડાવી કાઢી મુક્યો તો પણ રાજાના તિરસ્કારને નહિ ગણતા નિરંતર રત્નનો થાલ ભરી પ્રથમના પેઠે જ રાજા પાસે તેની પુત્રીની પ્રાર્થના કરવા લાગ્યો.

અન્યદા અભયકુમારે તેને પુછ્યું કે આવા રત્નો તહારા પાસે ક્યાંથી! ત્યારે તેણે કહ્યું કે મહારા ઘરે એક બોલકો છે, તે વિદ્યાને સ્થાને રત્નને જ ઉત્પન્ન કરે છે. અભયકુમારે કહ્યું કે તે મને આપ ત્યારે તેણે આપ્યો ને પ્રાસાદને વિષે ખાંચ્યો. રત્નના બદલામાં દુર્ગંધમય વિદ્યા કરી. અભયકુમારે દેવકૃત માયા બાણી તેને પાછો આપ્યો અને કહ્યું કે તહારા પુત્રને માટે જો રાજપુત્રીની ઈચ્છા છે તે વૈભાવગિરિના માર્ગ મહા વિકટ છે, તેના ઉપર ચડવાને માટે પાવડીયો (પગથીયા) કરાવી દે, તથા અમારા નગરના રક્ષણ માટે સોનાનો પ્રાકાર કહેતા કિલ્લો (કોટ) કરાવી દે, તથા તહારા પુત્રને સ્નાન કરાવવા માટે હાલમાં જ રત્નાકર (સમુદ્ર) લાવી દે. અભયકુમારના કહેવાથી તત્કાલ તેણે સર્વ કર્યું. હવે સમુદ્રના પાણીથી સ્નાન કરાવેલા મેતાર્યને રાજાએ શ્રેષ્ઠિને યોલાવીને સોંપી દીધો, તથા પોતાની પુત્રી તેને આપીને મહા અદ્ભુત લગ્ન કર્યા.

મેતાર્ય નવ સ્ત્રીઓના સાથે પાંચ પ્રકારના સુખને ભોગવતો બાર વર્ષના અવધિને પૂર્ણ કરવા સમર્થમાન થયો, એટલે બાર વર્ષ પૂર્ણ કર્યા. તે અવસરે દેવતા આવ્યો ત્યારે તેની સ્ત્રીઓએ ફરીથી બાર વર્ષની પ્રાર્થના કરવાથી તેમ કર્યું. ચોવીશ વર્ષના અંતે મેતાર્ય તથા સ્ત્રીઓ સર્વે જણાએ દિક્ષા લીધી. મેતાર્ય નવ પૂર્વી થઈ એકલ વિહારીપણે વિહાર કરવા લાગ્યા.

અન્યદા રાજગૃહ નગરને વિષે ગોચરી ફરતા મેતાર્ય મુનિ સોનીને ઘરે ગયા, તે સોની નિરંતર શ્રેણિક મહારાજ ને જિનેશ્વર મહારાજની પૂજા કરવા માટે એકસોને આઠ સુવર્ણના જવ કરે છે. તે જવને કરી રહ્યો તેટલામાં મુનિને ઘરના આંગણમાં ગોચરી આવતા દેખી સોની ઘરને વિષે ગયો. તે સમયમાં કોંચ નામનો પક્ષી સુવર્ણના જવને તત્કાલ ખાઈ ગયો, ચરી ગયો. સોની બહાર આવ્યો જવને નહિ દેખવાથી મેતાર્ય મુનિને પુછ્યું કે, અહિયા જવ પડ્યા હતા તે તમે અથવા બીજા કોઈએ લીધા છે? તે અવસરે કોંચ પક્ષીને વિષે દયાળુ એવા મેતાર્ય-દયા ધારણ કરી મૌનપણું કરી રહ્યા. મુનિએ ઉત્તર નહિ આપવાથી રોષાડણ થઈ ચામડાને પાણીમાં (આદ્ર કરી) ભીંજવીને મુનિના મસ્તક ઉપર વીંટી તડકાને વિષે ઉભા રાખ્યા. તે ચામડું તાપથી સુકાવા વડે કરી, મુનિનું મસ્તક પણ સંકોચાવા માંડ્યું. અને તેયો તેમના નેત્ર યોલા હતા, તે

ભયથી આરાધન કરેલો ધર્મ ધૂળને આપનારો થાય છે. ૧૩

તત્કાલ નીકળી જઈને નીચે પડ્યા. તો પણ કૃપારસના સમુદ્ર અવિચલ ચિત્તવાલા થઈ અસહ્ય વેદના સહન કરી આત્મભાવના ભાવવામાં આરૂઠ થયા.

યત:—

સહ કલેવર શ્વેદમર્ચિતયત્, સ્વવશતાહિ પુનસ્તવ દુર્હ્વજા;

વહુતરંચ સહિષ્યસિ જીવહે, પરવશો ન ચ તત્ર ગુણોસ્તિતે. ॥ ૧ ॥

ભાવાર્થ—હે જીવ તું શરીરના ખેદને સહન કર, કારણ કે તહારેને પુદ્ગલને કાંઈ સંબંધ નથી. પુદ્ગલ જડ વસ્તુ છે. સાત ધાતુરૂપ માટીથી ઉત્પન્ન થયેલું છે, ને માટીને વિષેજ મલવાનું છે તું જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર સહિત છે તથા પુદ્ગલથી ભિન્ન છે, માટે કાય કલેશ સહન કર. કારણ કે, ફરીથી તને સ્વતંત્રપણું મલવું મહા દુર્હ્વલ છે. રે જીવ પરવશ થઈ અનેક પ્રકારે કષ્ટ સહન કરીશ તેમાં તને લગાર માત્ર પણ ગુણ નથી ઇત્યાદિ ભાવના ભાવવા લાગ્યા.

વિવેચન—આ આત્મા, સંસારના સમગ્ર બાહ્ય પદાર્થને મહારા માની અનેક પ્રકારે પાપ કર્મ બાંધે છે અને તે પાપ કર્મથી તિર્યચ અને નર્કોદિકના મહા રૈરવ અને ભયંકર દુઃખને પામે છે. તિર્યચને વિષે ક્ષુધા, તૃષ્ણા, આર પરાણુદિના માર તથા અંકન, તથા નાથવું ઇત્યાદિ અનેક દુર્વચનો તેમજ મારને સહન કરે છે. નર્કોદિકના અંદર પણ છેદન ભેદન તાડન તર્જન તથા બળવું, વૈતરણી નદીમાં ભળવું, સ્વમાંસનું ખાવું, તપ્ત ત્રપુનું પાન કરવું, અનંતી દુર્ગંધીમાં રહેવું, અંધકારમાં વસવું, યમરાજા કૃત તથા ક્ષેત્ર તેમજ અન્યોઅન્ય ઉત્પન્ન થયેલી વેદનાને પરવશપણે સહન કરવી, તેના અંદર આત્માને બીલકુલ ગુણ થતો નથી. પણ વેદનીનો ઉદય થયે સ્વતંત્રતાથી જરા પણ મનને વિષે ખેદ કર્યા વિના આવેલા અશુભ કર્મને શાંતિથી વેદવાતેથીજ કર્મની મહા નિર્જરા થાય છે ને આત્માને મહા લાલ થાય છે.

આવી ભાવના ભાવતા પરમ દયાળુ મેતાર્ય મુનિ મહારાજ ક્ષપક શ્રેણિ ઉપર આરોહણ થઈ અંતકૃત કેવલી થઈ સિદ્ધ સદનને વિષે બીરાજમાન થયા અર્થાત મુક્તિ સુખને પામ્યા.

એવા પ્રસ્તાવને વિષે કોઈ માણસ લાકડા કાપતો હતો, તેનાથી કાષ્ટને ટુકડે. ઉડીને ઉછલ્યો તે જવને ચરીને વૃક્ષ ઉપર ચડીને ખેડેલ ક્રોંચપક્ષીના કંઠને વિષે લાગવાથી ભયભીત થયેલા ક્રોંચપક્ષીયે જવને વમી કાઢ્યા. તે જવને દેખવાથી સોની ખેદ કરવા માંડ્યો. હા ! હા ! હું હણાઈ ગયો. મેં મૂઠપણથી મહા અકાર્ય કર્યું. ! લોકો એકત્ર થયા. મેતાર્યમુનિને મરણ પામેલા દીકા. રાજાને ખબર પડવાથી રોષાણુ થઈ

૭૪

આત્માનન્દ પ્રકાશ

સેવકોને આદેશ કર્યો કે પાપી સોનીનો કુટુંબ સહિત વધ કરો. તે વખતે જીવિતવ્યની ઈચ્છાવાળા એવા સોનીએ કુટુંબ સહિત દિક્ષા લીધી. રાજાએ કહ્યું કે હે અધમ ! દિક્ષા લેવા થકી તને જીવતો છોડી દઉં છું, પણ જો વ્રતને છોડી દઈશ તો લોખંડના કટાહ (કડાયાના) અંદર પચાવીશ. (પકાવોશ) એવી રીતે રાજાએ કહેવાથી સોની પણ મુનિવેષમાં સ્થિર થઈ મુનિહત્યાનું પાપ આલોચી નિહિ. ગર્હિ આત્માને તારી શુદ્ધ કર્યો. એવી રીતે સાધુઓએ સર્વે જીવોને વિષે દયાલુ થઈ મેતાર્યમુનિના પેઠે દયાવંત થઈ આત્મશુદ્ધિ કરવી તેજ સારભૂત છે.

યત:

જો કુંચકાવરાહે, પાણિદયા કુંચગંતુ નાફ્સે,
જીવિયમણુ પેહંતં, મે અજ્જં રિસિં નમંસામિ. ॥ ૧ ॥

સાવાર્થ—કોંચપક્ષીના અપરાધ છતાં પણ પ્રાણીયોને વિષે દયા કરનારા મેતાર્યમુનિએ જવને બક્ષણ કરનાર કોંચપક્ષીનું નામ સોની પાસે નહિ લીધું. તેવા દયાળુ અને જીવિતવ્યની પણ ઊપેક્ષા કરનાર પરમ કૃપાળુ મહાત્મા મેતાર્યમુનિને હું નમસ્કાર કરું છું.

યત:

નિષ્ફેહિઆણિ હુન્નિવિ, સીસાવેહેણ જસ્સ અઝ્ઠીણિ,
નય સંજમાહં ચલ્લિહં, મે અજ્જ મંદર ગિરિન્વ. ॥ ૧ ॥

સાવાર્થ—જે મહાપાપિષ્ટ સોનીએ આમડાને પાણિના અંદર ભીંજાવી જેના મસ્તકના ઉપર વીંટવાથી જેમના બન્ને નેત્રભૂમિ ઉપર પડી ગયા, તો પણ મેરૂપર્વતના પેઠે ધૈર્યવંત એવા અને સંયમથી નહિ પડેલા—ચલાયમાન નહિ થયેલા મહાત્મા મેતાર્યમુનિ મહારાજને હું નમસ્કાર કરું છું,

એવી રીતે લયથી પણ મેતાર્યમુનિએ દિક્ષાને અંગીકાર કરી, તે દિક્ષા મેતાર્યમુનિને નિર્વાણપદ મુક્તિપદ આપવા સમર્થમાન થઈ તોજે પ્રાણિ શ્રદ્ધા સહિત ધર્મનું આરાધન કરે, તે મોક્ષ સુખને પામે તેના અંદર આશ્ચર્ય નથી.

इति मेतार्य स्वर्णकारयोः संबंधः संपूर्णः

હવે જરા આંખ ઊઘાડો ?

૭૫

અર્હમ

“ હવે જરા આંખ ઊઘાડો ,

(આંખ વિના અંધારૂં રે—એ રાગ)

હવે જરા આંખ ઊઘાડોરે,
 સૂતેલા જૈનો ! હવે જરા આંખ ઊઘાડો.
 અહેખાધ નિંદ્રા દેવી, યુગો થયા રહ્યા સેવી;
 કલહ પડેો આવ્યો આંખ આડોરે.....સૂતેલા જૈનો !
 કલેશ પટલ દૂર કરી, વિવેકની દૃષ્ટિ પ્રસારી;
 બુઝ્યો થઈ ગયો હવે દહાડોરે.....સૂતેલા જૈનો !
 જન સહુ કામ કરવા, ચારે બાજુ લાગ્યા ફરવા;
 તહમે પણ આલસ્ય દૂર ઊઠાડોરે.....સૂતેલા જૈનો !
 વીતી ગયો પ્રાતઃકાળ, નિશાળે પણ ગયા બાળ;
 હવે તહમે ઊંઘ આધી નહાડોરે.....સૂતેલા જૈનો !
 નહાની જે વયના બાળો, તેમની તરફ નિહાળો;
 પૂરી દીધો અંજાન તણુ ખાડોરે.....સૂતેલા જૈનો !
 ઘરડી ઊમરના થઈ, હજુ પણ રહ્યા સુઈ;
 “ વીર— પૂત્ર ” નામ ન બગાડોરે.....સૂતેલા જૈનો !
 જો નહિ હવે જાગો, અને નહિ ધંધે લાગો;
 તો ‘ વળશે ન કેમે તહમ દહાડોરે.....સૂતેલા જૈનો !
 આંખ મીચી ઊંદર જેમ, લોટયા કરશે આમ તેમ;
 કરી જશે કવળી કાળ ખીલાડોરે.....સૂતેલા જૈનો !
 પ્રમાદ પથારી ત્યાગો, ઊઠો હવે ઊઘમે લાગો;
 જિન—વિજય તો ડંકો વગાડોરે.....સૂતેલા જૈનો !

સેંકડો વર્ષોથી લાંબી સમાધિ લઈ, ઘોર નિદ્રામાં નિદ્રિત થયેલા જૈનો ! હવે તો જરા જાગો ! હવે તો થોડી આંખ ખોલો ! હવે તો સમાધિ મુકી કાંઈ બોલો ! કુંભ-કરણની પરમ પ્રિયા એ રાક્ષસી રાણીના ઉંડા જોળામાંથી હવે તો માથું જરા બાહાર કાઢો ! હવે તો એ મહા માયાનો જોળો પણ તમારા ભારથી ભરાઈ ગયો છે, માટે દયા કરી એને પણ ક્ષણભર વિશ્રાંતી લેવા માટે દંડકારણ્યની દૃષ્ટ સિલારૂપ શય્યા ઉપર

શયન કરવા દો? ‘સ્વામેમિ સવ્વે જીવા! સ્વામેમિ સવ્વે જીવા!’ નો કાળી કોયલની માફક ફેફસાં કંઠમાંથી જ કલરવ કરનારા, અને પોપટની જેમ હૃદયશૂન્ય થઈ રટણ કરેલા રામ નામ સમાન “મિત્તિ મે સવ્વજૂણસુ! મિત્તિમે સવ્વ જૂણસુ!” ના પાઠને પુકારનારા એા નામધારી જેનો! હવે તો આ ધર્મી રંગોના ત્યાગ કરો! એના પાપી ખ્યારને પરિહરો! ઘડીઓ નહીં, પ્રહરો નહીં, દિવસો નહીં, માસો નહીં, પણ વર્ષોના વર્ષો અને યુગોના યુગો આપણા આપસ આપસની અદેખાઈ, પરસ્પરની ધર્મ્યા અને અસહિષ્ણુતારૂપ રાક્ષસી નિદ્રામાં ઉંઘતા ઉંઘતા વીતી ગયા. સહસ્રો વાર સહસ્ર કીરણ ઉદય થઈ, પ્રચંડ તાપ તપી અને અસ્તાચળના શિખરની આડમાં ભાનુ અદૃશ્ય થઈ ગયો. હજારો વાર હિમાંસુ નિશાકર પૂર્વમાં પ્રગટી, રંગનીના રૂપને રૂપેરી બનાવી, અને ઠના આત્માઓને આનંદિત તેમજ નિરાનંદ કરી, નિશાંતે નિસ્તેજ થઈ ઉદધિના ઉંડા ઉદરમાં ઉતરી ગયો, તો પણ તમે તો મૃતપિંડની માફક, ચેતના રહિત, અણસુઓના અગ્રણી થઈ, એમના એમ પડી રહ્યા છો? વળી કોઈ રીતે સર્વ નાશક સમાધિમાં વિધન ન પડે તેટલા માટે પારસ્પરિક-કલહ, ગણ, ગચ્છ અને સામપ્રદાયિક ઝગડાઓ રૂપ મજબૂત ખુબ સન્નિધિ પડેલા મોહાડા ઉપર એવો તમે ઢાંકી રાખ્યો છે કે જેના પ્રતાપે જગતમાં શું થઈ રહ્યું છે, અધકારથી ભયાનક એવી રાત્રિ રાજી રહી છે, યા દેદીપ્યમાન દિનકરની સહસ્રો કીરણોથી સુવર્ણ સમાન તેજમય દીવસ દીપી રહ્યો છે, તેનું પણ ભાન થતું નથી. જગત અવિદ્યાના અધકારમાં ઉંઘી રહેલું છે કે પ્રગતિના પ્રકાશમાં પૂર જોસથી ઉદયમાં મચી રહ્યું છે તેની કશી ખબર પડતી નથી. તમારી વિશાળ જૈન ભવનમાં જે ઝગમગતો દિવ્ય જ્ઞાનરૂપ દીવો ચમકી રહ્યો હોય, કે જેના તેજથી તમારું જ મંદિર નહીં પણ આસપાસ વસનારા આડોશી-પાડોશીઓના મકાનો નો પણ પ્રકાશમય થઈ, યોગ્યતાથી પણ અધિક અધિક સુંદર લાગતા હતા, તે મહાન બ્યોતિ પણ તમારા કુસંપ પવનના પ્રચંડ સપાટાથી વિલય થઈ ગઈ અને સર્વત્ર અધકાર વ્યાપી ગયો તેનું પણ ભાન તમને—તમારા મુખાચ્છાદક કલહ પટના પ્રતાપે—હજી સુધી નથી આવ્યું. તમારા રાજ્ય ભવનના રક્ષકો-દિવ્ય જ્ઞાનધારી મહાન પ્રભાવકો કાળ કવલિત થઈ ગયા પછી, નવીન યોદ્ધાઓ-રક્ષકો સ્યાદ્વાદીસિંહો-ના ઉદયને અજ્ઞાન રાક્ષસે સર્વથા ઢાંકી દીધો છે, અને તેથી તમારું જગ પ્રખ્યાત જૈન મંદિર રક્ષક હીન થઈ જવાથી દાર્શનિક—તરકરો નિસંક પણ તેમાં પ્રવેશ કરી, તમારો અગણ્ય કુટુંબ રૂપ સંપત્તિ હરણ કરી-ભદ્રક જીવોને ફોસલાવી લઈ ગયા છે, અને હવે આંગળીને ટેરવે ગણાય તેટલાજ—નામના ૧૪ લાખજ-તહમે સૂન્ય અને અધકાર મય આ ભવનમાં ઉંઘતા પડ્યાં છો. તો પણ હજી તમે જાગતા નથી? અનેક યુગોથી દેશ, કાળને અનુકૂળ વિચાર અને વર્તનરૂપ સમાર કામ કરાવ્યા વગર પડી રહેલો અને

હવે જરા આંખ ઉઘાડો ?

૭૭

પરમત—અન્ય ધર્મના કુટિલ-કટાક્ષો—અસત્ય આક્ષેપોરૂપ વાણીના પ્રચંડ પ્રહારોથી, તથા જડવાદ રૂપ તોફાની પવનના પ્રબળ આઘાતોથી જીર્ણ—શીર્ણ થઈ, ડગમગી રહેલા, આ તમારા, ઘણા જુના જૈન—ભવનની સંભાળ નહીં લેવામાં આવે તો, તેની શી દશા થશે! તેની પણ હજી તમને ખબર નથી! માટે એા ઉઘાડીયા જૈનો! હવે જરા આંખ ઉઘાડો! ઇર્ષ્યા રૂપ નિદ્રાને છોડો! અને આસના કલેશ-રૂપ અપવિત્ર સડેલા પડદાને મોઢા ઉપરથી દૂર કરી, ટંટા ઝગડાઓને અગ્નિ દેવને સમર્પણ કરી—વિવેકરૂપ નેત્રો ખોલી; આસપાસ દૃષ્ટિ ફેરવી જુઓ! હવે ઉઘવાને વખત નથી, ઘણો કાળ વાંતી ગયો છે, ઉઘતા ઉઘતા અત્યંત નિદ્રા લેવી તે મૃત્યુને મળવા માટે છે. માટે હવે જરા જાગો! નિદ્રા દેવોને રજા આપો! આપસ અધકારના ઓરડામાં જ એને સોખત સારી છે. હવે તો ત્હમે પ્રકાશના મેદાનમાં ઊભા છો. જો હવે પણ સાન ગુમાવી, એના ખોળામાં પડ્યા રહેશો, તો દુનીયા તમને અવશ્ય અજ્ઞાન-રાજ્યના મૂર્ખ રાજા બનશે. માટે લોઠાપવાદથી પણ હવે ઇર્ષ્યા રાંડને રજા આપો! જુઓ! હવે અધકાર વ્યાપ્ત રાત્રિ નથી, પણ જ્ઞાન લાનુના તેજથી પ્રકાશ પૂર્ણ કરી દિવસ થયો છે. સકળ જન સમૂહ, સમગ્ર માનવસમાજ, પોત પોતાના કર્તવ્યો કરવા માટે, દેશ, સમાજ, અને ધર્મની ઉન્નતિ માટે, ચારે બાજુ ફરવા લાગ્યા છે. યુરોપ—અમેરીકા—આફ્રિકા—અને એશીયા રૂપ ચારે ખંડોમાં પર્યટન કરી રહ્યા છે. કોઈ દેશના ઉદય માટે, કોઈ સમાજના સુલેહ માટે, અને કોઈ ધર્મના પ્રચાર માટે, એમ જુદી જુદી દિશાએ, જુદા જુદા કર્મ વીરો પોતાના સુપ્રયત્નો સફળ કરવા માટે, અનેક પ્રકારની હીલચાલમાં હુચમચી રહ્યા છે. માટે એા આજસુ જૈનો! હવે તમે પણ આલસ્ય અસુરની ઉપાસના છોડી, ઉઘમઢેવની સેવા કરવા તત્પર થાઓ! ત્હમારા એક નહીં, બે નહીં, સેંકડો નહીં, હજારો નહીં, પણ લાખો આત્મ બંધુઓ, સાધર્મિ ભાઈઓ અવિદ્યાના પિંજરામાં પૂરાએલા છે, જેમને દુનીયાનું ભાન નથી, ધર્મનું જ્ઞાન નથી, મનુષ્યપણું માન નથી, જીવતા છતાં પણ તેમનામાં જાન નથી, તેમના માટે કાંઈ પણ પ્રયત્ન કરે, જ્ઞાન મેળવવાના સાધનો આપી જ્ઞાની બનાવે, કર્તવ્ય-કર્તવ્યનું ભાન કરાવી મનુષ્યત્વ માટે માની બનાવે, ધર્મના ગૂઢ તત્ત્વો સમજાવી ધર્મ-ભિમાની બનાવે, વ્યહવારમાં કુશળ થઈ, સુખ અને શાંતિપૂર્વક જીવગી ગુજરે તેવા રસ્તે લગાવી ખરેખરા જૈનો બનાવે. હજારો જૈનો એટલી દુઃખી હાલતમાં છે કે પોતાની પેટ પૂર્તિ પણ મહા મુશીબતે પુરી કરી શકે છે. તો પછી તેઓ પોતાના પૂણ્યહીન પુત્રોને, ગરિબ બચ્ચાઓને, પૂરતા પૈસા લઈ અર્ધી વિદ્યા વેચનારી હોટલો સમાન રુકોલોમાં મોકલી, વિદ્યાવાળા અને વ્યહવાર કુશળ, તથા શિક્ષીત અને સુ મનુષ્ય શી રીતે બનાવી શકે? માટે એા ધનદય ગણાતા શ્રીમાન્ જૈનો! ગાડી-વાડી અને લાડીના મોહમાં મૂર્ચ્છિત થયેલા શેડીઆઓ! જરા એકવાર મોજ મારવા ખાતરજ, હરદાર

કાંગડી, દેવલક્ષ્મી વિગેરે સ્થાનોની મુસાફરી કરી, ત્યાં રહેલા આર્ય સમાજના ગુરુ કુળો, તથા અનેક સ્થાનોમાં સ્થાપન થયેલા મિશન આશ્રમો બેઠા આવે ! હિંદ-વંશ મહાપુરુષ શ્રીયુત ગોખલેએ સ્થાપન કરેલા, અને પુણ્યવીર પૂનામાં રહેલા, “ હિંદ સેવક સમાજ ” (સર્વન્ટસ એવ ઇન્ડિયા સોસાયટી) ના દર્શન કરી આવે ? હિંદુ વિશ્વવિદ્યાલયને માટે જીવંતોડ મેહિનત કરનાર, મહામતિ મદન મોહનમાલવીયાની નિરભિમાનતા અવલોકી આવે ! અને પછી એક વખત, નિર્જન વનમાં, નિરાળા બેસી, વિવેક બુદ્ધિથી “ તે નરરત્નો શા માટે એમ જીવન ઝોકી રહ્યા છે. ” એનો વિચાર કરો; અને પછી તમારું અંતઃકરણ જે કરવાનું કહે તે કરો. મેહરખાનો ! જરા દયા કરી, ધર્મને ખાતર નહીં; કોમના કલ્યાણ માટે નહીં, પણ નામના માટે જ, વાડવાહ કેહેવડાવવા માટે જ, જરા હાથ લાંબાવો ! ગરીબોના રક્ત સોષણ વડે ઉત્પન્ન થયેલા પૈસાની પ્રાપ્તિથી તવંગર બનેલા તમે વધારે નહીં તો રૂપિયા દીઠ ૧ એક પાઇ પણ પાછી તેમના-ગારબોના હિતને માટે કાઢો !

હજારો અને લાખો માનવ બંધુઓ અજ્ઞ અને અવિદ્યાથી પીડિત થઈ તરફ-ડતાં હોય, અને તેમના સામે તમે-દયા ધર્મની મોટી મોહોર મસ્તકે લગાવી બેઠેલા-મોજમજ મારતા કરો, મોટર અને ઘોડા ગાડીઓ દોડાવતા કરો, આકાશની સાથે વાત કરનારા મોટા મકાનોમાં રહેલતા કરો, એ કાંઈ તમારી સભ્યતા સૂચવતી નથી.

ભલે તમે અહમિન્દ્ર થઈ મનમાં મલકાયા કરો, પરંતુ વિવેકી દુનીયા તમારે માટે જુદોજ વિચાર બાંધી રહી છે. કુદરત તમારા ઉપર જુદાજ કટાક્ષો નાંખી રહી છે. કુદરતે તમને એ પ્રકારે આસુરી ઉપલોગ કરવા માટે સંપત્તિ નથી આપી, પણ તમે એ સંપત્તિદ્વારા માનવ બંધુઓને હિત કરી શકો તેવા દૈવી ઉપલોગ માટે આપી છે.

કુદરતના કાયદા પ્રમાણે દરેક મનુષ્યનો, દરેક મનુષ્યની સંપત્તિ પર સરખો જ હક્ક છે. એક બીજાના સુખ દુઃખનો, એક બીજાને લાગી છે. માટે સકળ જગતને સુખી બેનારા, અને ‘ સર્વેડપિસન્તુ સુખિનઃ ’ એ મહા વાક્યને રટનારાઓ દયા ધર્મીઓ ! બોલતાં બોલતાં તો યુગોના યુગો વહી ગયા, પેઢીઓની પેઢીઓ અતમ થઈ ગઈ, પણ હવે જરા થોડી ઘણી પ્રવૃત્તિમાં પણ એ વાક્યને મુકો. સર્વને સુખી કરવા તો દૂર રહ્યા, પણ પોતાના બત લાઇઓને જ સ્વધર્મી બંધુઓનેજ સુખી કરવા પ્રયત્ન કરો. તેમના દુખ દૂર કરો. તેમને ફક્ત એક જ્ઞાન જ આપો, ધાર્મિક અને વ્યવહારીક ઉચ્ચ કેળવણી આપો, વિજ્ઞાન અને કળા કૌશલ્યમાં કુશળ કરો, કે, જેથી તમારું બધી ફરજો પાળવી ગણાશે. યદ્યપિ દર વર્ષે તમારા ઘરનાંજ હજારો અને લાખો રૂપિયા ધર્મના બહાને કાઢના. કે અગત્યને અગત્ય રવાની ઠગો ખુતી બાય છે, અને તમે ભદ્રક લાવથી પુરતી બાકી આપી દે છો, પણ અડસોસ છે કે દુધ મળવાના

હવે જરા આંખ ઉઘાડો ?

૭૯

બહલામાં ખાડું પાણી પણ નથી મળતું, રૂપીયાને ઠેકાણે પાઈ પણ મળતી નથી. અને તેમ થવામાં મુખ્ય અપરાધી પણ તમે જ છો. કારણ કે પાત્ર અપાત્રને વિવેક વગર વિચારે જ ફળતું પરિણામ અસોચેજ માયાવીઓની મીઠી મીઠી વાતોમાં મોહિત થઈ, પોતાની પોકળ કીર્તિમાં પ્રકૂલિત થઈ, પૈસાનો ચઢાવો ચઢાડાવો છે, કે જેની ચટણીતો તેવા પારકે પૈસે પોતાની કીર્તિકરાવનારા પોતેજ ચાટી જાય છે. માટે હવે પરોપકારી, આત્મ-ભોગઆપનારા, પવિત્ર હૃદયવાળા, સાચા વીરો પેદા કરો; અને તેમને આગળ કરી સમાજ જગામ તેમના ઠરકમળમાં સમર્પો. બંધુઓ ! તમારા પિતાની પવિત્ર આજ્ઞા તો ‘ ચાર ઘડી લે પાછલી રાતે ’ ઉઠવાની છે, પણ તમે તે આજ્ઞાની અવજ્ઞા કરી છે અને પ્રાતઃ કાળ પણ વીતી ગયો છે, પ્રગતિનો ઉદ્ધવ ક્યારનો થઈ ગયો છે, બાળકો પણ નિશાળે ચાલ્યાં ગયાં છે—જેઓ વયે કરી બાળકો નહીં પણ જ્ઞાનમાં, સભ્યતામાં સન્નતતા અને સહૃદયતામાં, સદાચાર અને સુનીતિમાં બાળ હતા તેઓ આજે બધી બાબતોમાં પડીત થયા છે. તમને શિષ્યો બનાવી તેઓ શિક્ષકો થયા છે. જેઓને તમે અસભ્ય અજ્ઞાની અને અનાર્થ કેહેતા હતા, તેમની તરફ જુઓ અને વિચારો કે, તેઓ શું શું કરી રહ્યા છે ? તેઓ જીવદયા માટે જીવતોડ મહેનત કરી રહ્યા છે. મનુષ્ય સેવામાટે પ્રાણોની પણ આહુતી આપી રહ્યા છે, ધર્મ પ્રચાર માટે સેંકડો વિદ્વાનોને દેશ પરદેશ મોકલી તન અને ધનથી પૂરેપૂરી મદદ કરી રહ્યા છે, અનાથોના જીવનના આધાર માટે અનેક આશ્રમો સ્થાપન કરી સુખી જીવંતી ગુજારવા સાડ સાધનો મેળવી આપ્યાં છે.

હવે એ દૃષ્ટિ ત્યાંથી વાળી પોતા તરફ આણો. પોતાનું અવલોકન કરો, અને વિચારો કે તમે આર્થ, સભ્ય, જ્ઞાનવાન, રાગદ્વેષને જીતનારા જૈન થઈ શું કરી રહ્યા છો ? પરસ્પર એક બીજાની કથણી કે બીજું કાંઈ ? હજારો જુઠી સાચી બનાવી, માયા જાળ, પ્રપંચ રચી પોતાનો સ્વાર્થ સિદ્ધ કરવાનીજ કેશીશ કે બીજું કાંઈ ? ધર્મના નામે જુઠા ઝગડા મચાવી રજમાંથી ગજબર ખડું કરી, કુકત પોતાના વેરનો બદલો વાળવા અસત્ય અને અજ્ઞાન પૂર્ણ અક્ષેપો કરી, વિરોધના વિષમય બીજો વાળી, કચેરી અને કોર્ટોમાં ચઢી, વકીલ તથા બારીસ્ટરોના ખીસા ભરી, પૈસાની પાયમલી કરો છો કે, બીજું કાંઈ ? અરે કલહ પ્રિય અને અકર્મણ્ય જૈનો ! તમારા મ્હોડામાંથી નીકળતાં ‘ સમયા સવ્વ જૂણસુ ના સુંદર સિદ્ધાંતને સાંભળી, તથા હૃદય કુંડમાંથી બંધુ દ્રોહરૂપ જાનવલ્લ્યમાન જાળા પ્રસરતી જોઈ, આજની ચતુર અને વિવેકી પ્રજા તમારા વિષે કેવા કેવા વિચારો વહતી હશે ! ખરેખર કળીયુગની કર્મ શુન્ય કરનારી ધર્મરૂપ કૂર રાક્ષસીએ તમો જૈનો—તેને વિશેષ યાદ કરનારા, તેમજ તેનાથી ડરનારા—ઉપરજ વિશેષ કોપ કર્યો, તમારોજ ભોગ તેણે પ્રથમ લીધો. શ્રીમાનો, લક્ષ્મિના નિધાનો ! હવે બહુ થઈ સંજુર કરો ! બુધ લક્ષ્મીનો લ્હાવો લીધો ! આ તમારી ઉદારતા

(ઉદ્ધતા) હહ ઉપરાંત આગળ વધી ગઇ છે, માટે હવે અહીંથીજ આપ પોતાનો ઉદ્ધાર હાથ પાછો ખેંચી લ્યો? અને સાધર્મી બંધુઓને માટે નહીં, તો, ફક્ત પોતાના આલબ્યાઓના ખાતરજ, શ્રી દેવીને ભૂ-ગર્ભમાં પધરાવી દો! (એકે તે રહેવાની તો નહીં જ, કેમકે નીતિથી નથી મેળવી. ન્યાય સંપન્ન વૈભવજ નિશ્ચય રહે છે તથા સન્માર્ગે લાગી શકે છે.)

હે પ્રભો ! હે વીર ! આ તમારા પુત્રો તરફ કયા દ્રષ્ટિ કરો ! એમને સદ્ગુણ આપો ! કે જેથી ઈર્ષ્યા નિદ્રામાં મૃતસમ મૂર્ચ્છિત થયેલાઓને કાંઈક ભગૃતિ આવે, અને ઘોર ઉંઘનો પ્રત્યાઘાત કરે.

ઓ ! વીર પુત્રો ! આ નાના નાના છોકરાઓ તરફ જુઓ ! જે જાતિઓ તમારા સુતા પછી જન્મી, જે ધર્મો તમે નિદ્રાના ખોળામાં ઝોલા ખાઈ રહ્યા હતા ત્યારે જ ઉત્તમ થયા, જે દેશે તમે ધુરર ધુરર કરીને ઘોરતા હતા ત્યારે જ અસ્તિમાં આવ્યા, તે બધા કાલ અને પરમદિવસ જેટલા બદ્ધ મર્યાદા વાળા કાળની પહેલાજ જન્મેલા બાળ વય વાળાં જાત, ધર્મ અને દેશોના દર્શન કરો, તેમને નિહાળો, કે તેમની શી હાલત છે, કયી સ્થિતિમાં સ્થિત છે. ૫૦ કે ૧૦૦ વર્ષ પહેલાં જે ધર્મોના નામો પણ દુનીયાના શબ્દ સમૂહમાં નહતાં તે, આર્ય સમાજ, પ્રાર્થના સમાજ, બ્રહ્મો સમાજ અને થીઓસોફીસ્ટો શું કરી રહ્યા છે? કયાં સુધી આગળ વધ્યા છે? કેવા કેવા પુરૂષો તેઓ માં વિરાજી રહ્યા છે? પરંતુ અફસોસ છે કે એ બધા પ્રશ્નો વિચારવાની કુરસદ, કુરસદ શું જ્ઞાન પણ આપીને નથી. માટે એમના ઉત્તરો પણ મારેજ કેહેવા પડશે. સાંભળો ! તેઓ પોતાના ધર્મને જગતમાં ફેલાવવા માટે, દિન રાત મથી રહ્યા છે, દેશ પરદેશોમાં ઉપદેશકો મોકલી, મોટી મોટી સભાઓ ભરી ગામે ગામ અને શહેર શહેર સંસ્થાઓ સ્થાપન કરી, જગો જગો, વિદ્વતા ભરેલા જાહેર ભાષણો આપી, વિદ્વાનો પાસે તત્ત્વ પૂર્ણ પુસ્તકો નિબંધો લખાવી, અનેક પ્રકારે તન, મન, અને ધન અર્થી ધર્મ પ્રચાર કરવા લાગી રહ્યા છે. મોટા મોટા વિદ્વાનો અને શ્રેષ્ઠગુણો કે જેવા તમારામાં તો હજી જનમ્યાજ નથી-મોટા મોટા હોદ્દાઓની પણ ઉપેક્ષા કરી નિષ્કામભાવે, કેવળ પરોપકાર કરવા ખાતરજ પોતાની અમુલ્ય જીવંત અર્પણ કરી દીધી છે. વસુધૈવ કુટુંબકમ્ ' કેહેવા મારજ નહીં પણ કરીને બતાવી દીધું છે.

બંધુઓ ! એ સઘળું સૂચવનાર કોણ? એમ કરવા શિક્ષણ આપનાર કોણ? બીજા કોઈ નહીં. કેવળ ફક્ત એક જ્ઞાન. એકજ વિદ્યા છે. હમણે વર્ષથી લાખો આત્માઓને પોતાના ભયંકર ઉદરમાં ગર્ક કરી જનાર ભીષણ-કાપ. અજ્ઞાન ગર્વને તેમણે (ઉપર્યુકત સુપુરૂષોએ) કલહ, ઈર્ષ્યા, આલસ્ય, કૃતઘ્નતા, ખલતા આદિ અનેક દુર્ગુણ રૂપ કચરા-માટીથી પુરી દીધો, અને તેના ઉપર સદ્ગુણ અને શાંતિરૂપ સુંદર, નંદનવન

હવે જરા આંખ ઉઘાડો !

૯૧

સમ, બગીચો બનાવ્યો, તેના સુવૃક્ષોને વિદ્યારૂપ જલ સિંચન કરી, મ્હેન્ટા કર્યા કે, જેઓ આજે ફળી ફૂલી વિશ્વને સુવાસિત કરવા પોતાની સુગંધી, સુવાસ વગર માગે વીસ્તીર્ણ કરી રહ્યા છે.

પ્રિય જૈનો ! હવે ઘરડા થયા છે, વૃદ્ધ કેહેવાયો છે, તોપણ બાળકથી વિશેષ ઊંઘણીયા થઈ, પ્રગતિરૂપ સૂચ્ય માથા ઉપર આવ્યા છતાં, પશ્ચ હબ્બુ લગી ઊંઘીજ રહ્યા છે. જગતના બધા ધર્મોથી પ્રથમ પ્રકટેલા, પહેલા પહેલાં જન્મેલા, સકળ દર્શનોના શિરોમણિરૂપ, જૈન ધર્મના ધારકો હોવાથી વૃદ્ધ પશુ પામેલા અને ‘સમયં ગોઝમ માપમાણ’ એવો પિતા શ્રી વીર પ્રભુની પવિત્ર આજ્ઞાનો ઉલ્લંઘન કરનારા અનુદયમો જૈનો ! અફીણીયા ડોસાની માફક ઝેંકા ખાતા થકા હબ્બુ લગી પડ્યા રહી ‘વીર-પુત્ર’ ના પુણ્યપદને શા માટે વગોવો છે ? એ મહાન મુકુટને કેમ કાળો કરો છો ?

એ ખૂબ ધ્યાનમાં રાખજો કે ‘આ પ્રગતિનો પ્રકાશ પ્રકટે છતે પણ જો ઇર્ષ્યા અને કલહરૂપ ઊંઘમાંથી નહિ ઉઠો, અને ધર્મ તથા ધર્મીઓની ઉન્નતિ કરવારૂપ ધર્મે કામે નહીં લાગો, તો તમારો દહાડો વળવાનો નથી. તમારો ઉદય થવાનો નથી.

આંખો મીંચી, કલહ પડદો આડો રાખી, ઊંદરની માફક પાછળ પડ્યા પડ્યા આમ તેમ લોટયા કરશે, નેત્રો ખોલી જગ સહામું નહીં જોશે, અને દેશ કાળાનુસાર પોતાની ઉન્નતિના ઉપાયો નહીં કરશે, તો જરૂર પ્રગતિરૂપ કાળ બિલાડો તમારો ઠવળ કરશે. જગતની નોંધમાંથી તમારું નામ સદાને માટે કાઢી નાંખશે. પ્રગતિની ગતિનું સૂક્ષ્મ દૃષ્ટિએ અવલોકન કરનારા તત્વજ્ઞાનીઓ નીચે મુજબ જણાવી રહ્યા છે માટે એ ભવિષ્યના ભયંકર ભૂતને માટે વિચાર કરો. એ વિષયમાં એક સાચા વીરપુત્રની હૃદય ગુહામાંથી ગળું નીકળેલી ગંભીર ગર્જના વાંચો ? તે વીર ચોદધો ખ્યુગલ કુંડી રહ્યો છે કે—

“ જૈનિયોકો વિશ્વાસ રહેૈકિ જિવિષ્યમેં અતિ શીઘ્રહી એક પ્રવલ્લ ધાર્મિક યુદ્ધ હોનેવાઢા હૈ, જિસમેં કિ જય ઔરેં પરાજયપર ઉનકા અસ્તિત્વ ઔર નાશ નિર્જરહેં । જૈનધર્મકે સર્વોત્તમ, સ્વાભાવિક ઔર સર્વ કલ્યાણ કારક ગુણ હોને પરજી, યદિ જૈનિયોંકી મૂર્ખતા ઔર અકર્મણ્ય તાસે ઉસકા દૈવાત્ પરાજય હોગયા તો, જૈનધર્મકે પ્રચાર નહોનેસે સારે જીવોંકે અકલ્યાણકા મહાપાપ ઔર અપવશ ઉનકે શિર લગેગા ।

આ ગર્જના વાંચી, તેનું વિચાર પૂર્વક મનન કરી પ્રમાદરૂપ પથારી ત્યાગો, અને ધર્મ, સમાજની જેમ ઉન્નતિ થાયતેમ ઉદય કરવા મંડી પડો અને તન,

મન, ધન વિગેરે બધું બળ એજ રસને ખર્ચ કરે. અને જગતના જીવોના હિતને માટે તેમની અપૂર્વ શાંતિ માટે પરમ દયાળુ શ્રી જીનેશ્વર પ્રભુએ કથન કરેલા વિશ્વજનીન જૈનધર્મને ડોકો ખૂબજારથી વગાડોડો જેના પડઘા આખી દુનીયામાં પડી સર્વત્ર જય જયનાદ થાય!

વિવિધ વચન.

ધ્યાનમાં રાખવાની બાબતો.

- ૧ કૃપા કરીને ધ્યાનમાં રાખો કે—આપણા સઘળા સ્ત્રી પુરુષો એકજ નાવમાં બેઠા છીએ. દરેક દયાનું કામ જે આપણે કરીએ છીએ, અને દરેક દયા-વચન જે આપણે બોલીએ છીએ તેનાથી ફક્ત બીજાનેજ આનંદ થાય છે, એમ નહિ પણ આપણને પણ આનંદ થાય છે.
- ૨ આપણે સમગ્ર પ્રાણુ-ધારિયો ઉપર, મૂંગા જનાવરો, તથા ખ્યારા ભાઈઓ ઉપર દયા કરતા શીખવી જોઈએ.
- ૩ જાનવરો મનુષ્યોનાં દરેક કામમાં સહાય કરે છે. આપણે તેમની સાથે ખરાબ વ્યવહારથી નહિ વર્તવું જોઈએ. તેમને ખાવા માટે પૂરતું ખોરાક, પીવા માટે સ્વચ્છ પાણી, અને રહેવા માટે સફા મકાન આપવું જોઈએ. તેઓ મીઠી વાતો અને પ્રેમને ચાહે છે. તેમના ઉપર કોઈ પણ વખતે વધારે વજન નહિ નાંખવું જોઈએ, તેમજ શક્તિ ઉપરાંત તેમનાથી અધિક કામ પણ નહિ લેવું જોઈએ.
- ૪ દરેક પ્રાણીને દયા દ્રષ્ટિથી જુઓ ! અને તેમને બે-જાન ચિજ નહિ સમજો ! જેમકે તેમનો આપણી ઉપર કોઈ પણ પ્રકારનો અધિકારજ નથી. પરંતુ તેમની સાથે ભલાઈથી વર્તો ! કુદરતની દ્રષ્ટિ, તમારા, તથા તેના ઉપર સરખીજ છે, એમ માનો !
- ૫ જે માણસ દયાવાન નથી, તે પૂર્ણ નિર્દયી છે. નિર્દય-હૃદય પાપની ખાણ છે.
- ૬ ક્યારે પણ કોઈ પ્રાણુધારી-આત્માને તકલીફ દેવાની કોશિશ નહિ કરો ! બીજાને દુઃખ દેવું, એ પોતાના આત્માનેજ દુઃખીકરવા માટે છે, એ હમેશાં સ્મરણમાં રાખો !
- ૭ જ્યારે ત્હમે, કોઈની સાથે ખુરો વર્તીવ વર્તતો જુઓ, તો, ખરા દિલથી તે ખુરા વર્તીવને દૂર કરવાની કોશિશ કરો !
- ૮ દરેક પ્રાણીની સાથે, એવા આચરણથી ચાલો કે, જેને ત્હમે પોતાના માટે પસંદ કરો છો ! અગર ત્હમે તેજ પ્રાણી છો.

મુનિ ઉપદેશની સાર્થકતા.

૯૩

૬ બ્યાં સુધી બની શકે, ત્યાંસુધી બીજાને ખુશ રાખવાની કોશિશ કરો !

૧૦ ક્યારે પણ મોંમાંથી અપ્રિય વાક્ય નહિ કાઢો, અને સાદાપણા, તથા પથ્ય-પૂર્વક પવિત્ર જીવન ગાળો !

સર્વ પ્રિય તથા આનંદિત થવાનો આ જ ઉપાય છે ! ! !

તંદુરસ્તી સાચવવાના પાંચ મુખ્ય નિયમો.

૧ નિયમિત અને માફકસર ખોરાક લેવો.

૨ સ્વચ્છ અને તાજી હવામાં ફરવું.

૩ જરૂર પુરતો શારીરિક અને માનસિક શ્રમ લેવો.

૪ પાચન શક્તિ અને આંતરાડાનાં ભાગો ખુબ ચોખ્ખા રાખવાં. શરીરની અંદર નકામો ભાગ ભરાઈ રહીને ઠંડોવા ન માટે અને તે ઝેરી અસર પેદા ન કરે તે માટે પુરતી સાવચેતી રાખવી.

૫ જરૂર જેટલી ઊંઘ લેવી.

તંદુરસ્તી બગાડવાના પાંચ કારણો.

૧ આસપાસની ગંદકી અને સ્વચ્છતાની ખામી.

૨ હઠ ઉપરાંતનો જાદો ખોરાક અને તે બરાબર પચાવવાને પુરતી ઠંડુરત ન થઈ શકે તે.

૩ કામકાજને અંગે સ્વચ્છ હવામાં ફરવાનું અને ઠંડુરત કરવાનું ન બની શકે તે સખબથી.

૪ દારૂનો ઉપયોગ. (તથા માંસનો ઉપયોગ.)

૫ ચિંતા. (નિરંતર ફીકરમાં જ ફરતા ફરવું.)

મુનિ ઉપદેશની સાર્થકતા.

મુનિરાજ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજના ઉપદેશ વડે અન્ય દર્શનીયોને દેખાયેલ જૈન દર્શનની ઉત્તમતા અને તેનો પત્રદ્વારા ખુલાસો.

“ સત્તી જીવ કરું શાસન રસી ” એ સુત્રમાં સાધુ મહાત્માઓએ કરેલો બેઠેલો પ્રવાસ. ”

આગળના વખત કરતાં હાલમાં વિદ્વાનો પ્રચાર વધવાથી લોકો ઠંધક સત્ય શોધક થયા છે તેવા સમયે જેમ અગ્રેજો, થોમ્સોપ્રીટો અને આર્યસમાજ વિગેરે પોતાનો મત પ્રસારવા ઠંડોગદ્દ થયા છે અને તેમાં તેઓ ઘણી સારી રીતે ફતેહમંદ થયા છે, તેમ થાય છે, તે આપણે જૈનોએ પણ ઉપરના સૂત્ર મુજબ સર્વ જીવોને અરિ-

હું તં પરમાત્મા કથિત શુદ્ધ ધર્મના પ્રેમી બનાવવા બનતો દરેક પ્રયત્ન કરવાની ખાસ જરૂર છે; અને તેમાં પણ ઉપદેશકો એટલે સાધુઓએ અન્ય મતના યોગ્ય અને પાત્ર જોને શુદ્ધ ધર્મનું યથાર્થ સ્વરૂપ સમજાવવા ખાસ પ્રયત્ન કરવાની આવશ્યકતા છે. તેની સાથે યતિઓ પણ તેવો ઉદ્યમ કરવા ધારે તો બની શકે તેમ છે, માટે તેઓએ પણ તેવો ઉદ્યમ કરવો જોઈએ. તેવો ઉદ્યમ કેટલાક મહાત્માઓ કરે છે તે બાહ્યીને ખુશી થવા જેવું છે અને તેથી લાલ થાય છે, અને થયા પણ છે. તેનો ફક્ત એક દાખલો અત્રે જણાવવો જરૂરનો છે.

જગત્ વિખ્યાત પરમ પૂજ્ય શ્રીમાન મુનિ મહારાજ શ્રી વિજયાનંદસૂરીધરજી (આત્મારામજી) મહારાજ સાહેબના પ્રશિષ્ય મુનિ મહારાજ શ્રીમાન હંસવિજયજી મહારાજ સાહેબના વડોદરેથી અમદાવાદના વિહાર દરમીયાન બે અન્ય મતિઓને ધર્મ સંબંધી ઉપદેશ આપતાં તેઓનાં મન સંતોષ થવાથી તેઓની જૈન ધર્મ ઉપર આસ્તા થઈ તે ઉપરથી તેઓએ મહારાજ સાહેબને પત્ર લખ્યો, તેનો સાર નીચે રજૂઆત આ સાથેના પત્રમાં લખાયેલ છે.

મુ. રણેલી ગુરુ મહારાજ શ્રી કુસુમવિજય મહારાજ સાહેબ. લી. મોતીભાઈ દેશાઈભાઈ મૂલ વતની ધર્મજ. સર્વ ધર્મની માહેતી હેતા, કોઈ ધર્મમાં અંતઃકરણ ચોટતું નહોતું. પણ તા. ૨૫-૩-૧૩ ના રોજ શ્રીમંત ગુરુ મહારાજ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજ સાહેબ પધારેલા. તે વખતે, હું આપની પાસે આવેલો. મેં ઘણી ઘણી શંકાઓ હતી તે પૂછી, તેનું સંપૂર્ણ સમાધાન આપે કર્યું. તેથી મારું ખરા મનથી હસવાથી, ખરો ઉત્તમ જૈન ધર્મ આજથી તા. ૨૬-૩-૧૩ અંગીકાર કરેલો છે. તે જીવીત પર્યંત પંક્તીશ, કોઈ વાતે મને કોઈ શાસ્ત્ર રીતે ગમે તેવી રીતે સમજાવે તો પણ નહીં સમજતાં ખરો મારા અંતઃકરણથી કશુંક કરેલો એવો જો ધર્મ તે હું કોઈ દિવસ બુલીશ નહિ. આપે મારી શંકાઓનું સમાધાન શાસ્ત્રીય રીતે યુક્તિપદ ત્યાય રીતે કર્યું છે. તેથી આ ધર્મ અંગીકાર કર્યો છે. કેટલાં વર્ષથી કુગુરનાં ઉપદેશથી મૂર્તિ માનતો નહોતો પરંતુ આપના ઉપદેશથી મારી શંકાઓનું સમાધાન થવાથી મુર્તા માની છે.

આજથી તારતાર એવા ભગવાન અરીહંત મહારાજ છે. તેમને હું માનીશ, પુણશ. તે વના હું કોઈ મીથાત્વી દેને નહીં માનું, ગુરુ મહારાજ પંચ મહાવ્રતધારી અરીહંત ભગવાનની આજ્ઞા સુજ્ઞ વર્તનારા એવા શુર મહારાજને હું માનીશ. બીજા કુગુરને નહીં માનું. ઉપર લખ્યા પ્રમાણે વર્તીશ. એજ.

લી. માસ્તર મોતીભાઈ.

મહારાજ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજ ઉપર આવેલા પત્રનો સાર.

મહારાજ શ્રી કુસુમવિજયજી તરફથી આજે મને કેટલાક સદ્ઉપદેશ થયો. તથા મારી કેટલીક શંકાઓનું નિગકરણ થવાથી મારા મનને ઘણો એક સંતોષ થયો છે. તેમના માટે ઘણા આભારી થઈ જૈન ધર્મમાં મારી ઘણુંજ અસ્થા પડેલાં છે. તે પ્રતાપ મહારાજ શ્રી હંસવિજયજીનો માનું છું આજે મારી ઘણી શંકાઓ લાંબી મુદ્દતથી મનને વિષે ગોલાઈ રહી હતી તેનું સ્પષ્ટ રીતે વર્ણનથી મારું નિગકરણ થઈ ગયું છે તે માટે તેમને હું પરમેશ્વર તુલ્ય ઉપકારી ગણું છું એજ વિનંતિ.

દયાશંકર મુદ્દદેવરામ વ્યાસ.

(મળેલું.)

સેરીસા સ. ગુ. સા. હેડમાસ્તર.

જૈનોની સંખ્યા ઘટવાના કેટલાક કારણો.

૮૫

જૈનોની સંખ્યા ઘટવાના કેટલાક કારણો.

મે. આત્માનંદ પ્રકાશના તંત્રી ભોગ—

આપના તરફથી પ્રસિદ્ધ થતા માસીકમાં નીચેના પેરેગ્રાફ જે સરકાર તરફથી પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવેલ વસ્તી પત્રકમાંથી ઉતારવામાં આવેલ છે કે મુ'બદ્ધ ધંધાકારમાં જઈનોની વસ્તી તેમજ કેવી તેની સ્થિતિમાં સંખ્યામાં ઘટાડો થાય છે તે જાહેર કોમનો અભ્યુદય ધ્યક્ષતા વર્ગને ઉપયોગી થવા સંભવ હોવાથી પ્રસિદ્ધ કરવા મહેરબાની કરશે.

લીં સેવક

નરોત્તમ બી. શાહ.

મુ'બદ્ધ તા.—૨૯-૯-૧૩

Para 115—The third religion numerically in the Presidency is Jainism which claims nearly half a million worshippers. These are mostly found in Deccan & Gujarat, including the Native States of Cutch & Kattiawar, but a few, mostly village money-lenders, are scattered all over the Presidency. The followers of this religion showed a decrease in numbers of 20,000 in the decade 1891-1901. this falling off continued & appreciably increased and they now number 44,000 less than in 1901. a decrement of 9 percent.

Plague will account for the greater part of the loss of 12,000 in the karnatak for 17 000 in the southern maratha country and for some of the deficiency in satara, but the decrement of 18,000 in Gujarati is hard to explain. in the south of the presidency, the Jains, who are principally of the Chaturth caste, are cultivators, quite different from the shop-keeping class which predominates elsewhere, and have been hard hit by the plague, but there has been no calamity to account for the falling off in number in Gujarat. The Jain does not die during a famine; on the contrary, he grows fat. A reference to the Rajputana & Central India Census figures showed that there could not have been any migration to speak of; indeed, the Rajputana figures also show a decrease. On enquiry with a leading Jain Merchant in Poona the only suggestion offered was that many people had died in Rajputana of a mysterious fever, the description of which seemed very like Pneumonic plague; but such an explanation would not solve the difficulty in this province and the only conclusion is that the Jains have been returning them-

selves as Hindus though there have been no signs of any such movement so far as Bombay is concerned. The decrease is to be seen in every district except Bombay City (where in 1901 figures were vitiated by plague) Poona, Nasik, & Khandesh where the increments are quite small and approximate to the small increase of the population.

Copy from the Report (Par I) of Bombay — Census of India
1191 (Vol VII) published by P. J. Mead & G.
Laird Maegregor-in charge Census Operations.

૧૯૧૧ ના મુઝાઇ ઇલાકાના વસ્તી પત્રકના રીપોર્ટ લાગુ ૧ માંથી લીધેલો ઉતારો.
વસ્તી પત્રકના કાર્ય વાહકો પી. જે. મીડ. અને જી. લાર્ડ મેગ્રેગર તરફની પ્રસિદ્ધ થયેલ.
પારીચાઈ ૧૧૫.

ઇલાકાની અંદર ત્રીજા નંબરનો ધર્મ જૈન ધર્મ છે જેના માનનારાઓ પાંચ લાખને આશરે છે. આમાંનો મોટો ભાગ દક્ષિણ, ગુજરાત અને કચ્છ કાલીયાવાડના દેશી રાજ્યોમાં જોવામાં આવે છે. પણ આમાંનો થોડો ભાગ જે ગામડામાં પી-ધારનો ધંધો કરે છે. તે ઇલાકામાં સઘળો ઠેકાણો વસેલો છે. સને ૧૮૬૧ થી ૧૯૦૧ સુધીમાં આ ધર્મના અનુયાયીની સંખ્યામાં ૨૦૦૦૦ માણસોનો ઘટાડો થયો હતો. આ ઘટાડો ચાલુ રહ્યો અને પ્રાંત દિવસ વધતો ગયો, અને તે માનનારાઓની સંખ્યા સને ૧૯૦૧ માં જે હતી તેમાંથી ૪૪૦૦૦ માણસો ઘટી ગયા, જેની ગણતરી કરતાં નવટકાનો ઘટાડો માલુમ પડ્યો. કચ્છાટકમાં ૧૨૦૦૦ માણસોનો તારા થયો. તેઓના મોટા ભાગનું મરણ દક્ષિણ મ-રાઠામાં ૧૭૦૦૦ માણસોનું મરણ અને સતારામાં ફટલાક માણસોનું મરણ પ્લેગને લીધે થયેલ છે. પણ ગુજરાતમાં ૧૦૦૦૦ માણસોનો ઘટાડો શા કાણથી થયો તે જાણી શકાય તેમ નથી. દુકાન-દારનો ધંધો કરનાર વર્ગ જે અન્ય સ્થળે પ્રાધાન્ય ધરાવે છે, તેનાથી તદ્દન અલગ પડતા દક્ષિણ ઇલા-કામાં વસતાં જૈનો જેઓ મુખ્યત્વે કરીને ચતુર્થ શાંતિના છે તેઓ ખેતીના ધંધો કરનારા છે. અને તેઓ પ્લેગની બીમારીને સખ્ત ભોગ થઈ પડ્યા છે. પણ ગુજરાતમાં જૈનોની સંખ્યામાં ઘટાડો થ-વામાં કોઈપણ અક્ષત કારણભુત થઈ હોય એમ દેખાતું નથી. દુકાનને લીધે જૈનોમાં મરણ નીપજ-તા નથી પણ તેથી ઊલટું તેઓ શરીરે રૂઢ પુષ્ટ જોવામાં આવે છે. રજપુતાના અને મધ્ય હિંદુસ્તા-નના વસ્તી પત્રકના આંકડાઓ તપાસતા ત્યાંના વસનારાઓમાંથી કાંઈપણ પરદેશ ગયા હોય એમ દેખાતું નથી; ખરેખર રજપુતાનાના વસ્તી પત્રકના આંકડાઓ વળી તેઓની સંખ્યામાં ઘટાડો સુચ-વે છે. પુનામાં રહેતા એક આગેવાન જૈન વેપારીને પુછતાં તેણે જણાવ્યું કે ન્યુમોનીક પ્લેગને વણી રીતે મળતા એક ગુલ્લ તાવથી રજપુતાનામાં ઘણા માણસો મરી ગયા છે; પણ ઉપરોક્ત ખુલાસો આ પ્રાંત સંબંધીની મુશ્કેલી દૂર કરી શકે તેમ નથી. અને છેવટનો નિર્ણય એ થાય છે કે જૈનો હોંદુ તરીકે પોતાની જાતને ઓળખાવતા જણાય છે. જે કે મુંબઈમાં આ હીલચાલનો કાંઈપણ નીશાની જોવામાં આવતો હતો. મુંબઈ શહેર, (જ્યાં સને ૧૯૦૧માં વસ્તીમાં પ્લેગ ને લીધે ઘટાડો થયો હતો.) પુના, તારીક અને ખાનદેશ જ્યાં જૈનોની વસ્તીનો વધારો તદ્દન થોડો છે અને જે લોકોના થોડા વધારાને લગભગ મળતો છે, તે મુલકો સિવાય દરેક ઠેકાણે જૈનોનો અંદર ઘટાડો માલુમ પડે છે.

વર્તમાન સમાચાર.

જૈન કોમની પ્રગતિ માટે એક ખુશાલી ભરેલું પગલું.

સંભળવા પ્રસન્ન હાલમાં કાઠીયાવાડના મુખ્ય શહેર પૈકી જૂનાગઢ ખાતે જૈનપોર્ટિંગ, અનાથ આશ્રમ વગેરે ખાતાઓ ખોલવાને-જન્મ આપવાને માટેશૈલ ટેવડરજીભાઈ મુળાજી અને શેઠ નથુભાઈ દુપારશંક એક મોટી અને સારી રકમની સંખાવત કરવા ઉત્સાહિત થયા છે. આવી મોટી ઉદારતા બતાવનારા અને વર્તમાન સમયમાં પોતાની કોમને જરૂરીયાત પૂરી પાડનારા બંને ગૃહસ્થો આ કાઠીયાવાડ પ્રાંત માટે ખરેખર મૂકત સન્માન છે. અમો બંને ગ્રહસ્થોને અતઃકરણ પૂર્વક ધન્યવાદ આપીએ છીએ અને સાથે નમ્ર સુચના કરીએ છીએ કે, જેમ અનેક ખાતાઓમાં આપ ઉદાર હાથ લંબાવો છો તેમજ આના મદદથી ખાતામાં પણ તેવાજ ઉદાર હાથ લંબાવી આપની ઉક્ત ખાતા ખોલવાની યોજના પણ વધુજ સમીન પાયાપર, વ્યવહાર અને ઉત્તમ વ્યવસ્થા પૂર્વક થાય તેવા શુભ પગલા ભરશો. હાલ તો નેત્રમુજી લખી તે ઉત્તમ કાર્યોની સ્થાપના થયેલી સંભળવા ઇચ્છીએ છીએ.

એક આનંદદાયક સમાચાર.

પ્રથમ વાલુકડ પણ પાછળથી અત્રે ભાવનગરના રહીશ જૈન બંધુ નાનાલાલ મગનલાલ મહેતાએલ. એમ. એન્ડ. એસ. એલ. આર. સી, પી, એમ, આર. સી, એસ. I. M. S ની માનવંતી ડાકટરી હિંચી પરિક્ષામાં પસાર થયાના આનંદદાયક સમાચાર ગયા માસમાં જાણવામાં આવ્યા છે. આ બંધુ જ્ઞાતે દશા શ્રીમાલી જૈન છે તેઓની ચપલતા-અંચલતા, ઉલ્લેખીપણું, અને સતત અભ્યાસીપણાને લઈને ૧૯૦૪ માં પ્રીવીઅસમાં પાસ થઈ મુખ્યત્રાન્ડ મેડીકલ કોલેજમાં જોડાયા, જ્યાં ૧૯૦૯ માં પ્રથમ વર્ગમાં એલ. એમ, એન્ડ, એસ. ની ડાકટરી પરિક્ષામાં પસાર થયાં. તેઓને તે વિદ્યામાં આગળ વધવું એવો દૃઢ આગ્રહ હોવાથી ઈંગ્લાંડ જઈ ડાકટરી અભ્યાસ લંબાવવા અને હિંચામાં હિંચી પરિક્ષા ગમે તે ભોગે પસાર કરવાનો ઇરાદો થયો, જે કાર્યમાં નાણાંનો સ્વાલ મુખ્ય હતો છતાં સફળાગ્ય-યોગે અત્રસ્થ નિવાસી ઉદાર નર રત્ન અને અત્રેની જૈન કોમના અગ્રગણ્ય ધાર્મિક ગૃહસ્થ શ્રીયુત નરોત્તમદાસ ભાણુજી દીપોગ મદદથી સને ૧૯૧૦ માં ઈંગ્લાંડ ગમત કયું, જ્યાં તા. ૨૬-૭-૧૯૧૩ ના રોજ છેલ્લી અને હિંચી તબીબી પરિક્ષા I. M. S. ની પસાર કરી પોતાનું અદ્ભુત સુદ્ધિ બળ બતાવ્યું છે. અમો આ સખા તરફથી તેઓને અતઃકરણ પૂર્વક મુખારકબાદી આપીએ છીએ, એટલુંજ નહીં પરંતુ તેઓને કેવળ હાથ આપનાર બંધુ નરોત્તમદાસ ભાણુજી જેકે જૈન કોમની ખરેખરી સેવા બખવે છે, અને અનેક ધાર્મિક ખાતાઓને પોતાનો ઉદાર લંબાવી સહાય આપે છે તેવા ઉદાર નર રત્નને પણ આ સખા ખરેખર ધન્યવાદ આપે છે.

બંધુ નાનાલાલ જૈન કોમમાં હિંદુસ્તાનમાં બીજા અને કાઠીયાવાડમાં I. M. S. પહેલા છે. છેવટે શ્રીયુત નાનાલાલ ને એવીજ સુચના કરીએ છીએ પોતાની જ્ઞાતિ અને જૈન કોમને પોતાની સુદ્ધિના લાભ નિરંતર આપે, પ્રાંતે તેઓના અબુદ્યમાં વૃદ્ધિ થાઓ એટલું અમો અતઃકરણથી ઇચ્છી વિરમીએ છીએ.

અંથાવલોકન.

શ્રીમાન મુનિ મહારાજ શ્રી મોહનલાલજી જૈન સેન્ટ્રલ લાઇબ્રેરી અને સંસ્કૃત પાઠ શાળાનો ત્રીજો વાર્ષિક રીપોર્ટ.

અમોને અભિપ્રાય માટે ભેટ મળેલા છે. ઉક્ત રીપોર્ટ અમોએ ધણજ સંતોષ અને આનંદ પૂર્વક વાંચ્યો છે. તે ઉપરથી જણાય છે કે આ પુસ્તકાલયનો ધણુ માણસો લાભ છે, દિન પ્રતિદિન પુસ્તકાની સંખ્યા પણ વધતી જાય છે. વળી વધારે ખુશી થવા જેવું એ છે કે જૈનતર પ્રજા પણ તેનો લાભ લે છે. મુંબઈ જેગ બહેાળી વસ્તી વાળા નગરમાં પણ એક જન-રલ જૈન લાઇબ્રેરીની ખોટ હતી તે આથી ઘણે અંશે પૂરી પડી છે. સ્વર્ગવાસી પૂજ્યપાદ મોહન-લાલજી મહારાજને ઉપકાર પણ મુંબઈમાં વસતી જૈન પ્રજા ઉપર પ્રથમ હોવાથી તેમના સ્મરણાર્થે અને જે વખતે ખરેખરી જરૂરીયાત હતી તે વખતે આ વાંચનાલય અને સંસ્કૃત પાઠ-શાળાનો જન્મ આપવામાં એક ખરેખરી ધર્મ અને જૈન કામની સેવા તેના સ્થાપન કરનારાઓ એ બળવી છે. વળી માત્ર ત્રણ વર્ષની ટુંકી મુદતમાં તેની બિપયોગીતા અને પ્રતિદિન વૃદ્ધિ પણ તે તેના કાર્ય વાહકોનું કાર્ય કુશલપણું બતાવે છે. તેના આં આં સેક્રેટરીઓ ખરેખરા ઉત્સાહી કેળવણલા યુવકો હોવાથી તેઓનો પ્રયાસ પ્રશંસના લાયક છે. જે સંસ્થાના કાર્યવાહકો લાગણીવાળા, શ્રીમંત, ઉત્સાહી અને બુદ્ધિશાળી હોય તેવું અંધારણુ અને ઉદ્દેશ જલદીથી પારપડે અને ભવિષ્યમાં પણ તેની વૃદ્ધિ થાય; તેવીજ રીતે આ સંસ્થાને માટે હોવાથી ભવિષ્યમાં તેની ઉજવણ કીર્તિ માટે આગાહી સુચવે છે, અને અત્યારે તેના કાર્યવાહકો-ઉત્સાહીત હોવા સાથે આ પુસ્તકાલયની વર્તમાન-નવીન લાવના સમજતા હોવાથી લોકોને તે કેમ વધારે ઉપયોગી કરી શકાય તેને માટે પ્રયાસ કરતા હોવાથી થાણું ખુશી થવા જેવું છે. હાલ આ લાંબાવરો અને પાઠશાળાને માટે જેનોની વસ્તીવાળા લતામાં એક સાઈ વિશાળ મકાન ખરીદ કરવાની જરૂર છે, આ માટે અમોએ અર્ધ શાલના રીપોર્ટનો રીબુ લેતાં પણ તેના કાર્ય વાહકોને સુચના કરી હતી.

ખાણુ સાહેબ જીવણલાલજી પન્નાલાલજી અને શેઠ દેવકરજીભાઈ મુળજી વગેરે આ સંસ્થાના કાર્યવાહકોને જણાવવા સ્વ લખ્યે છીએ કે ખરેખરી રીતે મકાનની જરૂરીયાત જે આસંધાને છે, તે તેઓ હવે જલદીથી પુરી પાડવા પ્રયાસ કરી સ્વર્ગવાસી પૂજ્યપાદ ઉક્ત મહાત્માની ગુરુ ભક્તિમાં વૃદ્ધિ કરશે. છેવટે દરેક રીતે અમો આ પુસ્તકાલય અને પાઠશાળાનો અબુદ્યય ઇચ્છીએ છીએ.

શ્રી રાંધનપુર જૈન મિત્રમંડળનો સંવત ૧૯૬૮-૬૯ ની શાલનો
દ્વિતીય વાર્ષિક રીપોર્ટ.

આ મંડળના બીજો વાર્ષિક રીપોર્ટ અમોએ સંતોષ અને આનંદ પૂર્વક વાંચ્યો છે. મંડળની સ્થાપના વખતે માત્ર રાંધનપુરના જૈનોમાં કેળવણીને વધુ પ્રચાર કરવાનો બિદેશ રાખવામાં આવ્યો હતો. પરંતુ તે સાથે જો કેળવણી વધારવાનો, લાચર રિધતિમાં આવી પડેલા સ્વધર્મીઓને મદદ કરવાનો, જોડે જૈન સ્વાસો અર્થો ઉચિત પગલાં ભરવાનો અને પાંચર પોળની સ્થિતિ સુધારવા વગેરે કાર્યો પણ સાથે કરવાનો બિદેશ જણાય છે. આ મંડળને હરિદમાં આવ્યા માત્ર એ વર્ષ થયાં છતાં બિમંગી અને કાર્ય સાધકપણું તેના કાર્યવાહકોનું જણાય છે. આ મંડળનો જન્મ આપનાર શેઠ મોતીલાલભાઈ મુળજી છે કે જેણે શરૂઆતમાં જેનોની કેળવણી અર્થે રૂ. વીશ હજારની રકમ બક્ષીસ કરેલી છે.

આ મંડળના કાર્ય વાહકે શ્રીમંત ઉત્સાહી અને સમજી હોયને તેના બિદેશ અંધારણુ અને કાર્ય વાહી માટે ભવિષ્યમાં પણ સારી આગાહી સુચવે છે. ભવિષ્યમાં અમો તેના બિદેશ ઇચ્છીએ છીએ.